

அறிமுகம்: தேவனுடைய நற்செய்தியும் அதைப்பகிர்ந்துகொள்ள பவுலுக்கு இருந்த ஆர்வமும் (ரோமர் 1:1-17)

பவுல் தனது கடிதத்தை மிகவும் தனிப்பட்ட முறையில் தொடங்குகிறார். இந்த ஆரம்ப வசனங்களில் 'நான்', 'என்னை', 'எனது' போன்ற சொற்கள் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட முறை வருகின்றன. தொடக்கத்திலிருந்தே தனது வாசகர்களுடன் ஒரு நெருக்கமான உறவை ஏற்படுத்த அவர் ஆர்வமாக இருப்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

அவருடைய அறிமுகம் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது:

1. 'பவுலும் நற்செய்தியும்' (1-6)
2. 'பவுலும் ரோமர்களும்' (7-13)
3. 'பவுலும் நற்செய்திப் பணியும்' (14-17)

1 பவுலும் நற்செய்தியும்

கடிதம் எழுதும் முறைகள் கலாச்சாரத்திற்கு கலாச்சாரம் மாறுபடும். நவீன காலத்தில், நாம் முதலில் பெறுநரை விளித்துவிட்டு அன்புள்ள John என இறுதியில் நம்மை அடையாளம் காட்டுவோம்.. ஆனால், பண்டைய உலகில் இந்த வரிசை தலைகீழாக இருந்தது; எழுதுபவர் முதலில் தன்னை அறிவித்துவிட்டு, பிறகு பெறுநரைக் குறிப்பிடுவார் (இன்னாருக்கு அளிக்கும் வாழ்த்துகள்!).

பவுல் பொதுவாக அக்கால வழக்கத்தையே பின்பற்றுவார். ஆனால், இங்கே அவர் அந்த வழக்கத்திலிருந்து சற்று மாறுபடுகிறார். நற்செய்திக்கும் (Gospel) தமக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பற்றி வழக்கத்தை விட மிக விரிவாகத் தன்னை விவரிக்கிறார்.

இதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கலாம்: ரோமிலிருந்த திருச்சபையை பவுல் நிறுவவில்லை; அதுமட்டுமல்லாமல், அவர் இன்னும் அந்த இடத்திற்கு நேரில் சென்றதும் இல்லை. எனவே, தான் ஒரு அப்போஸ்தலன் என்பதற்கான தகுதியை (Credentials) நிரூபிக்கவும், தான் போதிக்கும் நற்செய்தியைச் சுருக்கமாக விளக்கவும் வேண்டிய அவசியம் அவருக்கு இருந்தது.

அவர் தனது கடிதத்தை இவ்வாறு தொடங்குகிறார்: "

இயேசு கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரனும், அப்போஸ்தலனாகும்படி அழைக்கப்பட்டவனும், தேவனுடைய நற்செய்திக்காகப் பிரித்தெடுக்கப்பட்டவனுமாகிய பவுல்... "ரோமர் 1:1

[1] கிறிஸ்து இயேசுவின் ஊழியரான பவுலாகிய நான், அப்போஸ்தலராக இருக்கும்படி இறைவனால் அழைக்கப்பட்டும் இறைவனுடைய நற்செய்தியை அறிவிப்பதற்கென்று விசேடமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டும் இருக்கின்றேன்.

‘ஊழியக்காரன்’ அல்லது ‘அடிமை’ (Servant or Slave)

வார்த்தையின் நேரடிப் பொருள்

இங்கு ‘ஊழியக்காரன்’ என்று குறிப்பிடப்படும் கிரேக்கச் சொல் ‘டூலோஸ்’ (doulos) என்பதாகும். இதன் உண்மையான மற்றும் நேரடிப் பொருள் ‘அடிமை’ (Slave) என்பதாகும். விவிலிய மொழிபெயர்ப்புகளில் இது பெரும்பாலும் ‘ஊழியக்காரன்’ என்று மென்மையாகக் கையாளப்பட்டாலும், அதன் பின்னணியில் உள்ள ‘முழுமையான அர்ப்பணிப்பை’ இது குறிக்கிறது.

பழைய ஏற்பாட்டுப் பின்னணி

பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில், மோசே மற்றும் யோசுவா தொடங்கி இஸ்ரவேலர்களில் ஒரு மரியாதைக்குரிய வரிசை இருந்தது. அவர்கள் தங்களை யெகோவா தேவனுடைய ‘ஊழியக்காரர்கள்’ அல்லது ‘அடிமைகள்’ என்று அழைத்துக்கொண்டனர் உதாரணமாக: (“கர்த்தாவே, நான் மெய்யாகவே உமது அடியேன்” சங்கீதம் 116:16). அதேபோல், தேவனும் இஸ்ரவேல் ஜனங்களை ஒட்டுமொத்தமாக “எனது ஊழியக்காரன்” (ஏசாயா 43:1) என்று அழைத்தார்.

புதிய ஏற்பாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம்

புதிய ஏற்பாட்டிற்கு வரும்போது, இரண்டு முக்கியமான மாற்றங்களை நாம் கவனிக்கலாம்

நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனாலும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலும் உங்களுக்குக் கிருபையும் சமாதானமும் உண்டாவதாக. ரோமர் 1:3

இயேசுவுக்கு வழங்கப்பட்ட அந்தஸ்து:

பழைய ஏற்பாட்டில் ‘யெகோவா’ தேவனுக்கு வழங்கப்பட்ட ‘கர்த்தர்’ (Lord) என்ற அதே பட்டம், புதிய ஏற்பாட்டில் மிக இயல்பாகவே இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது (வசனங்கள் 3, 4,).

புதிய ஏற்பாட்டில், பழைய ஏற்பாட்டு எபிரேயச் சொல்லான ‘அதோனாய்’ (Adonai) என்பதற்கு இணையான அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட கிரேக்கச் சொல் ‘கிரியோஸ்’ (Kyrios / κύριος) ஆகும்.

கிரியோஸ் (Kyrios) பற்றிய குறிப்புகள்:

பொருள்: இச்சொல்லுக்கு ‘ஆண்டவர்’, ‘எஜமான்’, ‘கர்த்தர்’ அல்லது ‘அதிகாரம் உள்ளவர்’ என்று பொருள்.

பயன்பாடு: புதிய ஏற்பாட்டில் இச்சொல் சுமார் 700-க்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது பிதாவாகிய தேவனையும், இயேசு கிறிஸ்துவையும் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

செப்டுவஜின்ட் (*Septuagint*): பழைய ஏற்பாட்டை எபிரேய மொழியிலிருந்து கிரேக்க மொழிக்கு மொழிபெயர்த்தபோது (*Septuagint*), 'யாவே' (*YHWH*) மற்றும் 'அதோனாய்' ஆகிய இரண்டு பெயர்களுக்கும் பதிலாக 'கிரியோஸ்' என்ற சொல்லையே பயன்படுத்தினார்கள். அந்தத் தாக்கமே புதிய ஏற்பாட்டிலும் தொடர்ந்தது.

முக்கியத்துவம்:

இயேசுவை 'கர்த்தர்' (*Lord Jesus*) என்று அழைக்கும்போது, அவர் முழு அதிகாரமும் உடையவர் என்பதையும், பழைய ஏற்பாட்டில் சொல்லப்பட்ட அந்த 'அதோனாய்' இவரே என்பதையும் உணர்த்த இச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது.

உதாரணம்: > "இயேசுவே கர்த்தர் (*Kurios*) என்று உன் வாயினாலே அறிக்கைப்பண்ணி..." (ரோமர் 10:9)

யார் அந்த ஊழியக்காரர்கள்?:

இன்று கர்த்தருடைய 'ஊழியக்காரர்கள்' என்பது வெறும் இஸ்ரவேல் தேசத்தை மட்டும் குறிப்பதல்ல. மாறாக, அவர்கள் யூதர்களாக இருந்தாலும் சரி, புறவினத்தாராக (கிரேக்கர்) இருந்தாலும் சரி, இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிற அனைத்து மக்களுமே அவருடைய ஊழியக்காரர்களாக/அடிமைகளாகக் கருதப்படுகிறார்கள்.

'அப்போஸ்தலன்' - அதிகாரம் மற்றும் அழைப்பு

அப்போஸ்தலன் என்பதன் தனித்துவம்

மறுபுறம், 'அப்போஸ்தலன்' என்பது ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒரு தனித்துவமான கிறிஸ்தவப் பெயராக இருந்தது. இயேசுவே பன்னிருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்தப் பெயரைச் சூட்டினார் (லூக்கா 6:12). பவுலும் அந்த வரிசையில் தானும் சேர்க்கப்பட்டதாகக் கூறுகிறார் (கலாத்தியர் 1:1).

ஒரு அப்போஸ்தலனுக்கு இருக்க வேண்டிய தகுதிகள்:

1. இயேசு கிறிஸ்துவினால் நேரடியாகவும் தனிப்பட்ட முறையிலும் அழைக்கப்பட்டு நியமிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

2. வரலாற்று ரீதியான இயேசுவை, குறிப்பாக அவருடைய உயிர்த்தெழுதலை நேரில் கண்ட சாட்சியாக இருக்க வேண்டும். (அப்போஸ்தலர் 1:21-26; 1 கொரிந்தியர் 9:1).

3. அவருடைய அதிகாரத்துடன் நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்க அவரால் அனுப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அப்போஸ்தலன்: இருவேறு பின்னணிகள்

புதிய ஏற்பாட்டு அப்போஸ்தலர்கள் இரண்டு விதமான பின்னணிகளைக் கொண்டிருக்கிறார்கள்:

1. பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசி: யெகோவா தேவனால் அழைக்கப்பட்டு, அவருடைய நாமத்தில் பேச அனுப்பப்பட்டவர்.

2. யூத ரபிக்களின் 'ஷாலியாக்' (Shaliach): ஒரு தலைவரால் சட்டப்பூர்வமாக அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டு, அவருக்குப் பதிலாகச் செயல்படும் பிரதிநிதி.

இந்த இரண்டு பின்னணிகளுமே அப்போஸ்தலர்களின் போதனை அதிகாரத்தை நமக்கு விளக்குகின்றன.

எனவே, புதிய ஏற்பாட்டு அப்போஸ்தலர்கள் பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகளையும், யூத மதத்தின் 'ஷாலியாக்' (*shaliach*) முறையையும் ஒத்திருந்தனர். பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகள் கடவுளின் பெயரால் பேசுவதற்கு அவரால் 'அழைக்கப்பட்டு' 'அனுப்பப்பட்டவர்கள்'. அதேபோல், 'ஷாலியாக்' என்பவர் ஒருவருக்காகப் சட்டப்பூர்வமாகப் பிரதிநிதித்துவம் செய்ய அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட ஒரு தூதுவர் ஆவார். இந்த இரண்டு பின்னணிகளின் அடிப்படையில்தான், அப்போஸ்தலர்களின் அதிகாரப்பூர்வமான போதகப் பணியைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அடிமை மற்றும் அப்போஸ்தலன்: ஒரு ஒப்பீடு

பவுல் தன்னை 'அடிமை' என்றும் 'அப்போஸ்தலன்' என்றும் அழைப்பது மிகவும் வியக்கத்தக்கது. இவை ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டவை போலத் தோன்றினாலும் ஆழமான அர்த்தம் கொண்டவை:

அடிமை (Slave)	அப்போஸ்தலன் (Apostle)	
தன்மை	மிகுந்த தாழ்மையைக் குறிக்கும் சொல்.	மிகுந்த அதிகாரத்தைக் குறிக்கும் சொல்.
உணர்வு	உரிமைகள் அற்றவர், கிறிஸ்துவுக்குச் சொந்தமானவர்.	கிறிஸ்துவினால் நியமிக்கப்பட்ட கௌரவம் கொண்டவர்.

பயன்பாடு

அனைத்து
விசுவாசிகளுக்கும்
பொதுவானது.

பவுல், பன்னிரண்டு
சீஷர்கள் போன்ற
சிலருக்கு மட்டுமே
உரியது.

நற்செய்திக்காகப் பிரித்தெடுக்கப்படுதல் (Set Apart)

பவுல் தான் 'நற்செய்திக்காகப் பிரித்தெடுக்கப்பட்டவன்' என்று கூறுகிறார். இதற்குக் காரணமான 'அபோரிஸ்மெனோஸ்' (aphōrismenos) என்ற கிரேக்கச் சொல்லும், 'பரிசேயன்' (Pharisee) என்ற சொல்லும் ஒரே வேர்ச் சொல்லிலிருந்து வந்தவை.

மாற்றம்: பரிசேயனாக இருந்தபோது பவுல் தன்னை 'நியாயப்பிரமாணத்திற்காக' பிரித்துக்கொண்டார். ஆனால் இப்போது தேவன் அவரை 'நற்செய்திக்காக' பிரித்தெடுத்திருக்கிறார்.

தீர்க்கதரிசன அழைப்பு: இது எரேமியா தீர்க்கதரிசியின் அழைப்பைப் போன்றது. எரேமியா பிறப்பதற்கு முன்பே தேவன் அவரைத் தீர்க்கதரிசியாகப் பிரித்தெடுத்தது போல, *நீ கர்ப்பத்தில் உருவாவதற்கு முன்னமே நான் உன்னை அறிந்தேன்... உன்னை ஜாதிகளுக்குத் தீர்க்கதரிசியாகக் கட்டளையிட்டேன்* -எரேமியா1:5).

தேவன் பவுலையும் அவர் பிறந்தது முதலே பிரித்தெடுத்து, தமஸ்கு பாதையில் அவரைத் தமக்கு அப்போஸ்தலனாக மாற்றினார்.

ஏனெனில் கலாத்தியர் நிருபத்தில், தேவன் தன்னைத் தாயின் வயிற்றிலிருந்தே பிரித்தெடுத்து (அதே சொல்லைப் பயன்படுத்தி), புறஜாதிகளுக்கு கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்க அழைத்தார் என்று பவுல் எழுதியுள்ளார் (கலாத்தியர் 1:15).

அப்போஸ்தலனும் நற்செய்தியும்

'அப்போஸ்தலன்' என்ற சொல்லையும் 'நற்செய்தி' என்ற சொல்லையும் பிரிக்க முடியாது. ஒரு அப்போஸ்தலனாக பவுலின் பொறுப்பு: நற்செய்தியைப் பெறுதல், முறைப்படுத்துதல், பாதுகாத்தல் மற்றும் பறைசாற்றுதல். அவர் நற்செய்தியின் பாதுகாவலராகவும் (*Trustee*), வழக்கறிஞராகவும் (*Advocate*), தூதுவராகவும் (*Herald*) செயல்படுகிறார்.

பேராசிரியர் கிரான்ஃபீல்ட் (Cranfield) கூறியது போல, அப்போஸ்தலனின் பணி என்பது *"நற்செய்தியை அதிகாரப்பூர்வமாகவும் தரமான முறையிலும் பிரகடனம் செய்வதன் மூலம் அதற்கு ஊழியம் செய்வது"* ஆகும். (Cranfield, vol. 1, p. 53.)

ஒரு அப்போஸ்தலனாக, அவர் தேவனுடைய நற்செய்திக்காகப் பிரித்தெடுக்கப்பட்டார். 'பிரித்தெடுக்கப்பட்டார்' என்பதற்கு பவுல் பயன்படுத்திய 'அபோரிஸ்மெனோஸ்' (aphōrismenos) என்ற வினைச்சொல், 'பரிசேயன்' (pharisaios)

என்ற சொல்லின் அதே மூலப் பொருளைக் கொண்டுள்ளது. பவுல் ஒரு பரிசேயராக இருந்ததால் இது திட்டமிட்டுச் சொல்லப்பட்டதா?

லூத்தரன் பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்த ஆண்டர்ஸ் நிக்ரென் (Anders Nygren) என்பவர் இவ்வாறு எழுதுகிறார்: "ஒரு பரிசேயனாக பவுல் தன்னை நியாயப்பிரமாணத்திற்காகப் பிரித்துக்கொண்டார், ஆனால் இப்போது தேவன் அவரை நற்செய்திக்காகப் பிரித்தெடுத்துள்ளார்... இவ்வாறு ரோமர் நிருபத்தின் அடிப்படை கருப்பொருளான நியாயப்பிரமாணத்திற்கும் நற்செய்திக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை முதல் வசனத்திலேயே காண்கிறோம்."

இருப்பினும், பவுல் பயன்படுத்திய இந்த வார்த்தையில் காணப்பட்ட சிலேடையை (play on words) அவருடைய வாசகர்கள் புரிந்துகொண்டிருப்பார்களா என்பது சந்தேகத்திற்குரியதே. "எனவே, தமஸ்கு சாலையில் பவுல் கிறிஸ்துவைச் சந்தித்ததை அவருடைய மனமாற்றமாக மட்டுமல்லாமல், ஒரு அப்போஸ்தலனாக (குறிப்பாகப் புறஜாதிகளுக்கான அப்போஸ்தலனாக) அவர் நியமிக்கப்பட்ட நிகழ்வாகவும் நாம் கருத வேண்டும். பவுல் எதற்காகப் பிரித்தெடுக்கப்பட்டாரோ, அந்த நற்செய்தியைப் பற்றிய ஆறு அம்ச பகுப்பாய்வை பவுல் இப்போது வழங்குகிறார்.

நற்செய்தியின் விளக்கம் (*The Gospel Explained*)

ரோமர் 1:3-5

3. நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனாலும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினாலும் உங்களுக்குக் கிருபையும் சமாதானமும் உண்டாவதாக.

1. நற்செய்தியின் ஆரம்பம் தேவன் (*The Origin of the Gospel is God*)

நற்செய்தியின் தொடக்கம் தேவனே. "இந்த நிருபத்தில் 'தேவன்' என்பது மிக முக்கியமான வார்த்தை" என்று டாக்டர் லியோன் மோரிஸ் எழுதியுள்ளார். ரோமர் புத்தகம் தேவனைப் பற்றியது. இந்த கடிதத்தில் பவுல் குறிப்பிடும் ஒவ்வொரு விஷயமும் தேவனோடு தொடர்புடையது. எனவே, கிறிஸ்தவ நற்செய்தி என்பது தேவனுடைய நற்செய்தி. அப்போஸ்தலர்கள் இதை உருவாக்கவில்லை; இது தேவனாலேயே அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது. உண்மையான நற்செய்தி அறிவிப்பிற்கு இதுவே அடிப்படை. நாம் மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வது மனித கற்பனைகளோ அல்லது மற்ற மதங்களைப் போன்ற ஒரு மதமோ அல்ல. இது இந்த உலகத்திற்காக தேவன் தந்த அவருடைய சொந்த நற்செய்தி. இந்த உறுதிப்பாடு இல்லையென்றால், நற்செய்திப் பணி அதன் நோக்கத்தை இழந்துவிடும்.

2. நற்செய்தியின் சான்று வேதாகமம் (*The Attestation of the Gospel is Scripture*)

வசனம் 2: "அவர் தம்முடைய தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாய்ப் பரிசுத்த வேதாகமங்களில் முன்னமே வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்தபடியே..."

தேவன் நற்செய்தியை அப்போஸ்தலர்களுக்கு வெளிப்படுத்தியிருந்தாலும், அது ஒரு புதிய விஷயம் அல்ல. அவர் ஏற்கனவே பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக அதை வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்தார். பழைய ஏற்பாட்டிற்கும் புதிய ஏற்பாட்டிற்கும் இடையே ஒரு முக்கிய தொடர்பு இருக்கிறது. வேதாகமம் தன்னைக் குறித்து சாட்சி பகிர்கிறது என்பதில் இயேசு தெளிவாக இருந்தார். அவர் தானியேல் 7-ல் சொல்லப்பட்ட 'மனுஷகுமாரன்' என்றும், ஏசாயா 53-ல் சொல்லப்பட்ட 'பாடுபடும் தாசன்' என்றும் அறிந்தார். அவர் மகிமைக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு முன்பாகப் பாடுபட வேண்டும் என்பது ஏற்கனவே எழுதப்பட்டிருந்தது (யோவான் 5:39; லூக்கா 24:25).

அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் புத்தகத்தில், பேதுரு பழைய ஏற்பாட்டை மேற்கோள் காட்டி இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப் பற்றிப் பேசுவதைக் காண்கிறோம். (Acts 2:14ff.; cf. 1 Pet. 1:10ff) அதேபோல், கிறிஸ்து பாடுபட்டு உயிர்த்தெழு வேண்டும் என்பதையும், அவர் தாமே இயேசு கிறிஸ்து என்பதையும் பவுல் வேதாகமத்தின் மூலம் மக்களுக்கு விளக்கினார். (அப்போஸ்தலர் 17:2f, ; cf. 13:32ff)

கிறிஸ்து நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்து, மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுந்தது "வேதவாக்கியங்களின்படி" நடந்தது என்று அவர் உறுதியாகக் கூறினார் (1 கொரிந்தியர் 15:3). இவ்வாறு நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசனங்களும் நற்செய்திக்குச் சாட்சி பகர்ந்தன. 'அப்போஸ்தலனாக அழைக்கப்படுதல்' மற்றும் 'நற்செய்திக்காகப் பிரித்தெடுக்கப்படுதல்' ஆகிய இரு வெளிப்பாடுகளும் பிரிக்க முடியாதவை. 'அப்போஸ்தலன்' என்பதை 'நற்செய்தி' இல்லாமல் நினைக்க முடியாது. ஒரு அப்போஸ்தலனாக, நற்செய்தியைப் பெறுவதும், வடிவமைப்பதும், பாதுகாப்பதும், பிரகடனப்படுத்துவதும் பவுலின் பொறுப்பாக இருந்தது. (3:21; cf. 1:17)

3. நற்செய்தியின் சாரம்: இயேசு கிறிஸ்து

[1] கிறிஸ்து இயேசுவின் ஊழியரான பவுலாகிய நான், அப்போஸ்தலராக இருக்கும்படி இறைவனால் அழைக்கப்பட்டும் இறைவனுடைய நற்செய்தியை அறிவிப்பதற்கென்று விசேடமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டும் இருக்கின்றேன்.

[3] இந்த நற்செய்தி இறைவனுடைய மகனைப் பற்றியது; இவரே மனிதனாகத் தாவிதின் சந்ததியில் பிறந்த நம்முடைய ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்து. (III)

வசனம் 1 மற்றும் 3-ஐ இணைத்துப் பார்த்தால் , பவுல் "தேவனுடைய குமாரனைப் பற்றிய நற்செய்திக்காகவே பிரித்தெடுக்கப்பட்டார்" என்ற கூற்று நமக்குக் கிடைக்கிறது. ஏனெனில், தேவனுடைய நற்செய்தி என்பது 'அவருடைய குமாரனைப் பற்றிய நற்செய்தி' ஆகும் (வசனம் 9). இறைவனின் அந்த மகிழ்ச்சியான செய்தி இறைவனின் குமாரனைப் பற்றியது மட்டுமே. இதற்கு மார்ட்டின் லூதர் (Luther) அளித்த விளக்கம் மிகவும் முக்கியமானது:

"இங்கே பரிசுத்த வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கான கதவு அகலத் திறக்கப்படுகிறது; அதாவது, வேதாகமத்தில் உள்ள அனைத்தும் கிறிஸ்துவோடு

தொடர்புபடுத்தியே புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்."கால்வினும் (Calvin) இதையே வழிமொழிகிறார்: "முழு நற்செய்தியும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளேயே அடங்கியுள்ளது". எனவே, கிறிஸ்துவை விட்டு ஒரு அடி விலகுவது கூட, நற்செய்தியை விட்டு விலகுவதற்குச் சமமாகும்.

பவுல் இப்போது இயேசுவை பவுல் இப்போது இயேசுவை இரண்டு முரணான சொற்றொடர்கள் மூலம் விவரிக்கிறார்:

5. மாம்சத்தின்படி தாவீதின் சந்ததியில் பிறந்தவரும், பரிசுத்தமுள்ள ஆவியின்படி தேவனுடைய சுதனென்று மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்ததினாலே பலமாய் ரூபிக்கப்பட்ட தேவகுமாரனுமாயிருக்கிறார். ரோமர் 1:5

இந்த நற்செய்தி இறைவனுடைய மகனைப் பற்றியது; இவரே மனிதனாகத் தாவீதின் சந்ததியில் பிறந்த நம்முடைய ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்து.

இவர் பரிசுத்தத்தின் ஆவியினாலும், மரணித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுதலை அடைந்ததாலும் இறைவனின் மகன் என்று வல்லமையாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு உள்ளார்.

இயேசுவின் வாழ்வியல்

இந்த வசனங்களில் இயேசுவின் முழுமையான வாழ்க்கை வரலாறு மறைமுகமாகவும் நேரடியாகவும் சொல்லப்பட்டுள்ளது:

- **பிறப்பு:** அவர் தாவீதின் வம்சத்தில் பிறந்தார்.
- **மரணம்:** அவர் உயிர்த்தெழுந்தார் என்று சொல்லும்போதே, அவர் மரணமடைந்தது உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.
- **உயிர்த்தெழுதல்:** அவர் மரித்தோரிலிருந்து மீண்டும் எழுந்தார்.
- **ஆளுகை:** அவர் தாவீதின் அரியணையில் 'ஆண்டவராக' இன்றும் ஆட்சி செய்கிறார்.

1.இரண்டு பட்டங்கள்

2.இரண்டு வினை சொற்கள்

3.இரண்டு நிலைப்பாடுகள்

1.2. ஆரம்பகால விசுவாச அறிக்கை

பவுல் இங்கு பயன்படுத்தியுள்ள வாக்கிய அமைப்பு மிகவும் நேர்த்தியானது. எனவே, இது பவுல் சொந்தமாக எழுதியது என்பதை விட, ஆரம்பகாலக் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் புழக்கத்தில் இருந்த ஒரு 'விசுவாச அறிக்கையை' (Creed) அவர் மேற்கோள் காட்டி, அதற்குத் தனது அப்போஸ்தல அங்கீகாரத்தை வழங்குகிறார் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

- அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள இரண்டு முக்கிய பெயர்களை (பட்டங்களை) ஒப்பிட்டு விளக்குகிறார். அதன் தெளிவான விளக்கம் இதோ:

1. இரண்டு முக்கிய பட்டங்கள்

1. தாவீதின் குமாரன் (*Son of David*)

- **விளக்கம்:** இது ஒரு 'மேசியா'வுக்குரிய (Messianic title) பெயராகும். யூதர்கள் அனைவரும் இதனை நன்கு அறிந்திருந்தனர்.
- **அர்த்தம்:** பழைய ஏற்பாட்டு வாக்குத்தத்தத்தின்படி, இரட்சகர் தாவீதின் வம்சத்தில் வருவார் என்பதை இது குறிக்கிறது. இது இயேசுவின் மனிதத் தன்மையை (*Humanity*) சுட்டிக்காட்டுகிறது.

2. தேவகுமாரன் (*Son of God*)

- **ஆதாரம்:** சங்கீதம் 2:7 போன்ற வேதப்பகுதிகள் இப்பட்டத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன.
- **அர்த்தம்:** இது வெறும் ஒரு பதவிப் பெயர் அல்ல. இயேசு கடவுளை 'அப்பா, பிதாவே' என்று அழைத்ததிலிருந்தும், தன்னை 'குமாரன்' என்று குறிப்பிட்டதிலிருந்தும், இது அவரது தெய்வீகத் தன்மையை (*Deity*) குறிக்கிறது என்பதை அறியலாம்.

• மேசியாவும் தேவனும்

- பவுல் 'தேவகுமாரன்' என்ற சொல்லை வெறும் ஒரு மீட்பரைக் குறிக்க மட்டும் பயன்படுத்தவில்லை. ரோமர் 5:10, 8:3 போன்ற இடங்களில் அவர் விளக்குவது போல, இயேசு இயற்கையிலேயே கடவுளின் தன்மையைக் கொண்டவர் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறார்.
- இந்த இரண்டு பெயர்களும் இணைந்து, இயேசு ஒரே நேரத்தில் முழு மனிதனாகவும், முழு இறைவனாகவும் இருப்பதை நமக்குத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

பவுலின் நோக்கம்

இயேசு என்பவர் வெறும் ஒரு தீர்க்கதரிசியோ அல்லது வரலாற்று மாந்தரோ மட்டுமல்ல; அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ராஜாவாகவும் (தாவீதின் வம்சம்), வல்லமையுள்ள இறைமகனாகவும் இருக்கிறார் என்பதை உலகிற்கு அறிவிப்பதே பவுலின் நோக்கமாகும்.

2. இரண்டு வினைச்சொற்கள் (*Verbs*)

அவர் இயேசுவின் நிலையை விவரிக்க இரண்டு வெவ்வேறு சொற்களைக் கையாளுகிறார்

1. 'ஜென்மித்தார் /பிறந்தார்' (*Born/Became*) - மனிதப் பிறப்பு

- **விளக்கம்:** பவுல் பயன்படுத்தும் முதல் வினைச்சொல் இயேசுவின் பிறப்பைக் குறிக்கிறது.
- **அர்த்தம்:** இயேசு தாவீதின் வம்சத்தில் ஒரு மனிதராகப் பிறந்தார் என்பதையும், யோசேப்பு அவரைத் தன் மகனாக ஏற்றுக்கொண்டதன் மூலம் சட்டப்பூர்வமாக அந்த வம்சாவளியில் வந்தவர் என்பதையும் இது உறுதிப்படுத்துகிறது. இது இயேசுவின் மனித இயல்பை எளிமையாக விளக்குகிறது.

2. 'தேவகுமாரன் என்று நியமிக்கப்பட்டார்' (*Appointed*) - முக்கியத்துவம்

- **விளக்கம்:** இங்கு 'நியமிக்கப்பட்டார்' (*Horizō*) என்ற சொல் ஒரு சிக்கலை உருவாக்குவது போலத் தோன்றலாம். இயேசு ஏற்கனவே நித்திய காலமாய் தேவகுமாரனாகத்தானே இருக்கிறார், பின் ஏன் 'நியமிக்கப்பட்டார்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது?
- **உண்மையான அர்த்தம்:** இது அவர் புதிதாக தேவகுமாரன் ஆனார் என்பதைக் குறிக்கவில்லை. மாறாக, உலகிற்குத் தெரியாதபடி இருந்த ஒரு நிலை மாறி, உயிர்த்தெழுதலின் மூலம் அவர் யார் என்பது அதிகாரப்பூர்வமாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டதை இது குறிக்கிறது.

உயிர்த்தெழுதல்: ஒரு திருப்புமுனை

இயேசுவின் வாழ்வில் உயிர்த்தெழுதல் என்பது ஒரு மிகப்பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய நிகழ்வு:

- **உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்:** அவர் பலவீனமும் தாழ்மையும் கொண்ட மனித உருவில் தேவகுமாரனாக இருந்தார்.
- **உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்:** அவர் வல்லமையுள்ள, மகிமை பொருந்திய 'வல்லமையுள்ள தேவகுமாரனாக' உலகிற்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டார்.

. இரண்டு நிலைகளின் ஒப்பீடு

நிக்ரன் (Nygren) என்ற அறிஞர் இதனை மிக அழகாக விளக்குகிறார்:

நிலை	காலக்கட்டம்	விவரிப்பு
தாழ்மையின் நிலை	பிறப்பு முதல் சிலுவை வரை	பலவீனமான மாம்சத்தில் வந்த தேவகுமாரன்.
வல்லமையின் நிலை	உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்	வல்லமையோடு வீற்றிருக்கும் தேவகுமாரன்.

. முடிவான கருத்து

இயேசு எப்போதும் தேவகுமாரனாகவே இருந்தார். ஆனால், அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்த அந்த நொடிதான், அவர் மரணத்தை வென்ற 'வல்லமையுள்ள தேவகுமாரன்' என்பது முழு உலகிற்கும் சட்டப்பூர்வமாகவும், அதிகாரப்பூர்வமாகவும் நிரூபிக்கப்பட்டது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், உயிர்த்தெழுதல் அவரை ஒரு புதிய அந்தஸ்தில் (வல்லமையுள்ளவராக) அமர்த்தியது.

பரிசுத்தமுள்ள ஆவி' (*Spirit of holiness*) என்பது 'பரிசுத்த ஆவியானவரைக்' குறிக்க எபிரேய மொழியில் இயல்பாகப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சொல்லாகும். மேலும், பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடையே தெளிவானத் தொடர்புகள் உள்ளன. ஏனெனில், அவரே 'இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினவருடைய ஆவியாய்' இருக்கிறார்;

அதைவிட முக்கியமாக, உயிர்த்தெழுந்து மகிமையடைந்த கிறிஸ்துவே ஆவியானவரைப் பொழிந்தருளியதன் மூலம் தனது வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும் வெளிப்படுத்தினார். இதன் மூலம் ஆவியின் காலமாகிய புதிய யுகத்தைத் தொடங்கி வைத்தார்.

3 இரண்டு நிலைப்பாடுகள்

மாம்சத்தின்படி - மனித இயல்பு

- **விளக்கம்:** இங்கு 'மாம்சம்' என்பது இயேசுவின் மனிதத் தன்மையைக் குறிக்கிறது.
- **சிறப்பம்சம்:** அவர் தாவீதின் வம்சத்தில் ஒரு மனிதராகப் பிறந்தார் என்பதையும், மனிதர்களுக்குரிய பலவீனங்களையும் அவர் கொண்டிருந்தார் என்பதையும் இது காட்டுகிறது.
- **நிலை:** இது இயேசுவின் சிலுவை மரணத்திற்கு முந்தைய, தாழ்மையுள்ள நிலையைக் குறிக்கிறது.

2. 'பரிசுத்த ஆவியின்படி' - வல்லமையுள்ள நிலை

- **விளக்கம்:** இது வெறும் இயேசுவின் தெய்வீகத் தன்மையை மட்டும் குறிக்கவில்லை; மாறாக, அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்த பிறகு பெற்ற வல்லமையைக் குறிக்கிறது.
- **பரிசுத்த ஆவியின் பங்கு:** இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பியது பரிசுத்த ஆவியானவர். உயிர்த்தெழுந்த இயேசு, ஆவியானவரைப் பொழிந்தருளியதன் மூலம் தனது அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்தினார்.
- **நிலை:** இது இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு பிந்தைய, மகிமையுள்ள நிலையைக் குறிக்கிறது.

இரண்டு நிலைகளின் ஒப்பீடு

இந்த இரண்டு சொற்றொடர்களும் இயேசுவின் இரண்டு குணாதிசயங்களை விட, அவரது ஊழியத்தின் இரண்டு முக்கிய காலக்கட்டங்களை விளக்குகின்றன:

- **உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்:** மாம்சத்தில் பலவீனமான மனிதராகத் தோன்றினார்.
- **உயிர்த்தெழுதலுக்கு பின்:** பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையால் தேவகுமாரனாக (மகிமையுள்ளவராக) நிலைநாட்டப்பட்டார்.

முழுமையான கிறிஸ்து

- இயேசுவின் ஒரு பகுதி மட்டும் உயிர்த்தெழுவில்லை. அவரது உடல், ஆவி, மனிதத் தன்மை மற்றும் தெய்வீகம் என **முழுமையான இயேசுவே** உயிர்த்தெழுந்து வல்லமையுள்ள தேவகுமாரனாக உயர்த்தப்பட்டார்.
- அவர் ஒரே நேரத்தில் தாவீதின் சந்ததியாகவும் (மனிதன்), வல்லமையுள்ள தேவகுமாரனாகவும் (கடவுள்) இருக்கிறார்.

சுருக்கம்:

பவுல் இந்த வசனங்கள் வாயிலாக, இயேசு கிறிஸ்து முழுமையான மனிதனாகவும் (தாவீதின் வம்சம்), அதே சமயம் மரணத்தை வென்ற முழுமையான இறைமகனாகவும் (தேவகுமாரன்) இருக்கிறார் என்பதை மிக அழகாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

. பெயர்களும் அதன் முக்கியத்துவமும்

- **இயேசு:** வரலாற்று ரீதியாக வாழ்ந்த மனிதரைக் குறிக்கிறது.
- **கிறிஸ்து (Messiah):** இது யூதர்களுக்குப் பிடித்தமான பெயர் (பழைய ஏற்பாட்டு வாக்குத்தத்தம்). பழைய ஏற்பாட்டு மறைநூல்கள் முன்னறிவித்த மேசியா.
- **ஆண்டவர் (Lord):** இது யூதரல்லாத பிற இனத்து மக்களுக்கு (Gentiles) அவர் மீதான அதிகாரத்தைக் குறிக்கும் முக்கிய பெயராக அமைந்தது. ஆண்டவர்: நம் வாழ்வை ஆளுகை செய்கிறவர்

இதில் 'கிறிஸ்து' என்ற பட்டம் யூத கிறிஸ்தவர்களுக்கும், 'ஆண்டவர்' (Lord) என்ற பட்டம் யூதரல்லாத பிற இனத்து (Gentile) கிறிஸ்தவர்களுக்கும் விசேஷமாகப் பிடித்தமான பெயர்களாக இருந்திருக்கலாம் என்றும் நாம் கூறலாம்

சுருக்கம்:

இயேசு கிறிஸ்து பலவீனமான மனிதராக வந்து, சிலுவையில் மரித்து, பின் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையால் உயிர்த்தெழுந்து, இன்று நம் அனைவரையும் ஆளுகின்ற 'ஆண்டவராக' உயர்ந்திருக்கிறார் என்பதே இதன் சாராம்சம்.

4. நற்செய்தியின் எல்லை எல்லா தேசங்களையும் உள்ளடக்கியது.

6. அவர் சகல ஜாதிகளையும், அவர்களுக்குள் இயேசுகிறிஸ்துவினால் அழைக்கப்பட்டவர்களாகிய உங்களையும்,

7. தமது நாமத்தினிமித்தம் விசுவாசத்துக்குக் கீழ்ப்படியப்பண்ணும்பொருட்டு, எங்களுக்குக் கிருபையையும் அப்போஸ்தல ஊழியத்தையும் அருளிச்செய்திருக்கிறார். ரோமர் 1:6-7

பவுல் நற்செய்தியைப் பற்றி விளக்கிவிட்டு, இப்போது மீண்டும் தனது அப்போஸ்தலப் பணியைப் பற்றி எழுதத் தொடங்குகிறார். அவர் கூறுவதாவது:

7. தமது நாமத்தினிமித்தம் விசுவாசத்துக்குக் கீழ்ப்படியப்பண்ணும்பொருட்டு, எங்களுக்குக் கிருபையையும் அப்போஸ்தல ஊழியத்தையும் அருளிச்செய்திருக்கிறார். (வசனம் 7)

இங்கே கவனிக்க வேண்டிய சில முக்கிய குறிப்புகள்:

- **‘நாங்கள்’ என்ற சொல்:** பவுல் இங்கே ‘நாங்கள்’ என்று பன்மையில் குறிப்பிட்டாலும், அவர் மற்ற அப்போஸ்தலர்களைக் குறிக்கவில்லை. ஏனெனில், இந்த கடிதத்தில் அவர் வேறு யாரையும் முன்னிலைப் படுத்தவில்லை. இது அதிகாரத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் ‘நாங்கள்’ (*Editorial We*) என்ற சொல்லாகும்; உண்மையில் இது அவரைத் தான் குறிக்கிறது.

கிருபையும் அப்போஸ்தலத்துவமும்:

கிறிஸ்துவிடமிருந்து தான் எதைப் பெற்றதாக பவுல் கூறுகிறார்? ‘கிருபையையும் அப்போஸ்தலப் பட்டத்தையும்’ என்கிறார். இதன் பொருள், “தகுதியற்ற எனக்கு அப்போஸ்தலனாக இருக்கும் சிலாக்கியம் கிடைத்தது” என்பதாகும். பவுல் எப்போதும் தனது அப்போஸ்தலப் பணியை இறைவனின் கிருபையாகவே கருதினார்.

நற்செய்தியின் விரிவான எல்லை

தனது அப்போஸ்தலப் பணியின் நோக்கத்தைக் கூறும்போது, நற்செய்தியின் மற்றொரு பரிமாணத்தையும் பவுல் வெளிப்படுத்துகிறார். நற்செய்தி என்பது ‘புறஜாதியினர்’ (யூதர் அல்லாதோர்) அனைவருக்கும் உரியது என்பதே அதன் எல்லை.

1. ரோம கிறிஸ்தவர்கள்: “இயேசு கிறிஸ்துவுக்குச் சொந்தமாகும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிற நீங்களும் அவர்களுக்குள் இருக்கிறீர்கள்” (வசனம் 6) என்று பவுல் குறிப்பிடுவதால், ரோமிலிருந்த கிறிஸ்தவர்கள் பெரும்பாலும் புறஜாதியினராக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது.

2. அனைவருக்கும் உரியது: நற்செய்தி என்பது ‘முதலாவது யூதருக்கும், பின்பு கிரேக்கருக்கும் (புறஜாதியினருக்கும்), விசுவாசிக்கிற எவனுக்கும் இரட்சிப்பை உண்டாக்குகிற தேவபெலனாய் இருக்கிறது’ (1:16) என்று பவுல் கூறுகிறார். அதாவது, நற்செய்தி என்பது பாரபட்சமின்றி **உலக மக்கள் அனைவருக்கும்** பொதுவானது.

நமது கடமை

பவுல் ஒரு யூதராகப் பிறந்தவர்; தன் சொந்த இன மக்கள் மீது மிகுந்த அன்பும், அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஏக்கமும் கொண்டவர். அதே சமயம், புறஜாதியினருக்கு நற்செய்தி அறிவிக்கும் அப்போஸ்தலனாகவும் அவர் அழைக்கப்பட்டார்.

இதிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடம் என்னவென்றால்:

நாம் உலகளாவிய ஊழியத்தில் ஈடுபட வேண்டுமானால், இனம், நாடு, கோத்திரம், ஜாதி மற்றும் வர்க்கம் போன்ற அனைத்துப் பெருமைகளிலிருந்தும் நாம் விடுதலை பெற வேண்டும். இறைவனின் நற்செய்தி எவ்வித வேறுபாடும் இன்றி, விதிவிலக்கு இன்றி அனைவருக்கும் உரியது என்பதை நாம் அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

"நற்செய்தி அனைவருக்கும் பொதுவானது" என்பதுதான் ரோமர் நிருபத்தின் மிக முக்கியமான கருப்பொருள் ஆகும்.

4. ஊழியத்தின் நோக்கம்: விசுவாசத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல்

பவுல் எதற்காக இந்த அதிகாரத்தைப் பெற்றார்?

- **நோக்கம்:** சகல ஜாதிகளுக்கும் மக்கள் நற்செய்தியை ஏற்றுக்கொண்டு, "விசுவாசத்திற்குக் கீழ்ப்படியும்படி" செய்வதற்காகவே அவர் அழைக்கப்பட்டார்.
- **மகிமை:** இந்த ஊழியம் அனைத்தும் கிறிஸ்துவின் திருநாமத்தின் மகிமைக்காகவே செய்யப்படுகிறது

பவுல் தனது ஊழியத்தின் நோக்கத்தைக் கூறும்போது, நற்செய்தியின் மற்றொரு பரிமாணத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். இந்த நற்செய்தியின் எல்லை "சகல ஜாதிகளையும்" (அனைத்து இன மக்களையும்) உள்ளடக்கியது.

- **ரோமாபுரி கிறிஸ்தவர்கள்:** ரோமாபுரியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களில் பெரும்பாலோர் யூதரல்லாத பிற இனத்தவர்களே (Gentiles). அதனால்தான் பவுல் அவர்களை நோக்கி, "நீங்களும் இயேசு கிறிஸ்துவினால் அழைக்கப்பட்டவர்களாய் அவர்களுக்குள்ளே இருக்கிறீர்கள்" (ரோமர் 1:6) என்று குறிப்பிடுகிறார்.

6. உலகளாவிய (Universal) இரட்சிப்பு

பவுல் நற்செய்தியை ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவுக்குள் சுருக்கிவிடவில்லை. பின்வரும் வசனங்களில் அவர் இதைத் தெளிவாக விளக்குகிறார்:

- நற்செய்தி என்பது "விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவனுக்கு இரட்சிப்புண்டாவதற்கு தேவபெலனாயிருக்கிறது" (ரோமர் 1:16).
- இது முதலில் யூதர்களுக்கும், பின்பு கிரேக்கர்களுக்கும் (பிற இனத்தவர்) உரியது.
- இதன் மூலம் நற்செய்தி என்பது உலகளாவிய (Universal) மற்றும் அனைவருக்கும் பொதுவானது என்பதை அவர் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

7. பவுலின் தேசப்பற்றும் தெய்வீக அழைப்பும்

பவுல் ஒரு தீவிரமான யூத தேசப்பக்தர். தனது சொந்த இன மக்கள் மீது அவர் மிகுந்த அன்பு வைத்திருந்தார்; அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்று வாஞ்சையோடு ஜெபித்தார் (ரோமர் 9:1, 10:1). இருப்பினும்:

- அவர் தனது சொந்த இனத்தோடு நின்றுவிடாமல், "**புறஜாதிகளுக்கு அப்போஸ்தலனாக**" இருக்கும்படி கடவுளால் அழைக்கப்பட்டார்.
- தனது இனப்பற்றை விட, கடவுளின் உலகளாவிய திட்டத்திற்கே அவர் முன்னுரிமை அளித்தார்.

நமக்கான பாடம்: பாகுபாடற்ற ஊழியம்

ரோமர் நிருபத்தின் ஒரு முக்கிய கருப்பொருள் இதுதான்: கடவுளின் நற்செய்தி எவ்வித பாகுபாடும் அற்றது. நாம் உலகளாவிய ஊழியத்தில் ஈடுபட வேண்டுமானால் சில தடைகளைத் தகர்க்க வேண்டும்:

- **விடுதலை பெறுதல்:** இனம், தேசம், கோத்திரம், ஜாதி மற்றும் சமூக அந்தஸ்து போன்ற பெருமைகளிலிருந்து நாம் விடுதலை பெற வேண்டும்.
- **அங்கீகரித்தல்:** கடவுளுடைய நற்செய்தி விதிவிலக்குகள் இன்றியும், எவ்வித வேறுபாடும் இன்றியும் உலகில் உள்ள அனைவருக்கும் உரியது என்பதை நாம் முழுமையாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

வசனக் குறிப்பு

16. கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தைக்குறித்து நான் வெட்கப்படேன்; முன்பு யூதரிலும் பின்பு கிரேக்கரிலும் விசுவாசிக்கிறவனெவனோ அவனுக்கு இரட்சிப்பு உண்டாவதற்கு அது தேவபெலனாயிருக்கிறது. (ரோமர் 1:16)

5. நற்செய்தியின் நோக்கம் விசுவாசத்திற்கு கீழ்ப்படிவதாகும்**

நேரடியாகச் சொன்னால், **'சகல ஜாதிகளையும் விசுவாசத்திற்கு கீழ்ப்படியப்பண்ணுகிறதற்காக**' தான் அப்போஸ்தல ஊழியத்தைப் பெற்றதாக பவுல் எழுதுகிறார். எனவே, நற்செய்தி கோரும் பதிலுரைக்கு **'விசுவாசத்திற்கு கீழ்ப்படிதல்**' என்பதே அவர் கொடுக்கும் விளக்கமாகும்.

இது ரோமர் நிருபத்தின் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் (16:26-ஐப் பார்க்கவும்) வருவதால், இது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வெளிப்பாடாக இருக்கிறது; ஏனெனில்,

நீதிமானாக்கப்படுதல் என்பது ****'விசுவாசத்தினால் மட்டுமே**** உண்டாகிறது என்று பவுல் வேறெங்கையும் விட ரோமர் நிருபத்தில்தான் மிக வலுவாக வலியுறுத்துகிறார்.

இருப்பினும், இங்கே அவர் விசுவாசத்தினால் மட்டுமே என்று எழுதாமல், ****'விசுவாசத்திற்கு கீழ்ப்படிதல்**** மூலம் என்று வெளிப்படையாக எழுதுகிறார். அவர் தனது நிலைப்பாட்டிலிருந்து தடுமாறிவிட்டாரா? அப்போஸ்தலன் இப்போது தனக்குத்தானே முரண்படுகிறாரா? இல்லை, அவருடைய சிந்தனை சீரானது என்பதற்கு நாம் அவருக்கு நற்சான்று அளிக்க வேண்டும். இந்த சொற்றொடருக்கு **மூன்று** முக்கிய விளக்கங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன:

விசுவாசத்திற்கு கீழ்ப்படிதல்' - முதல் விளக்கத்தின் விரிவான ஆய்வு

பவுல் பயன்படுத்திய இந்தச் சொற்றொடருக்கு அறிஞர்கள் தரும் முதல் விளக்கம் இதுதான்:

1. இது விசுவாச மார்க்கத்திற்கு கீழ்ப்படிவதைக் குறிக்கிறது (*Obedience to "The Faith"*)

இங்கே 'விசுவாசம்' என்பது ஒரு தனிப்பட்ட நபரின் நம்பிக்கையை மட்டும் குறிக்காமல், **கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தின் ஒட்டுமொத்த சத்தியங்கள் மற்றும் போதனைகளின் தொகுப்பை**** (Body of Belief) குறிப்பதாகக் கருதப்படுகிறது.

புதிய ஏற்பாட்டு ஆதாரம்:

புதிய ஏற்பாட்டில் பல இடங்களில் 'விசுவாசம்' என்ற சொல் இந்த அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, **"விசுவாசத்திற்கு கீழ்ப்படிந்தார்கள்" (அப்போஸ்தலர் 6:7) அல்லது "விசுவாசத்திற்காகப் போராட வேண்டும்" (யூதா 1:3)** போன்ற வசனங்களில், விசுவாசம் என்பது நாம் நம்ப வேண்டிய 'சத்தியக் கோட்பாடுகளைக்' குறிக்கிறது.

மனந்திரும்புதலின் அடையாளம்: ஒரு நபர் கிறிஸ்துவிடம் திரும்புவதை (Conversion), **அவர் சத்தியத்திற்கு அல்லது உபதேசத்திற்கு கீழ்ப்படிந்தார் என்று அப்போஸ்தலர்கள் குறிப்பிடுவது வழக்கம் (ரோமர் 6:17-ஐப் பார்க்கவும்).**

அதாவது, தவறான போதனைகளை விட்டுவிட்டு, நற்செய்தி என்கிற உண்மையான போதனைக்குத் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்தல். ஏன் இந்த விளக்கத்தில் ஒரு சிறிய தயக்கம் உள்ளது? (பவுலின் வாதம்): இந்த விளக்கம் சரியாகத் தெரிந்தாலும், இதில் ஒரு இலக்கண மற்றும் சூழல் சார்ந்த சிக்கல் இருப்பதாக அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள்:

குறிப்பான சொல் (The Definite Article): ஒரு குறிப்பிட்ட கோட்பாட்டைக் குறிக்கும்போது பொதுவாக கிரேக்க மொழியில் 'அந்த விசுவாசம்' (**The** faith) என்று வரும்.

ஆனால் பவுல் இங்கே 'விசுவாசம்' (faith) என்று பொதுவாகவே குறிப்பிடுகிறார்.

ரோமர் நிருபத்தின் சூழல்:

ரோமர் நிருபத்தின் ஆரம்ப வசனங்களில் (வசனங்கள் 8, 16–17*), பவுல் விசுவாசத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, அது ஒரு கோட்பாட்டுத் தொகுப்பைப் பற்றியது அல்ல; மாறாக, ஒரு மனிதன் கடவுள் மீது வைக்கும் தனிப்பட்ட விசுவாசத்தையும் (*Trust*) அந்த விசுவாசத்தின் மூலம் அவன் அடையும் நீதியையும் பற்றியே பேசுகிறார்.

***சுருக்கமாக:**

முதல் விளக்கம் "சத்தியத்திற்கு கீழ்ப்படிதல்" என்று கூறுகிறது. இது உண்மையானதுதான் என்றாலும், ரோமர் நிருபத்தின் ஒட்டுமொத்த கருப்பொருளின்படி, பவுல் இங்கே ஒருவரது ****செயல்பாட்டு ரீதியான விசுவாசத்தையே**** (*Active Faith*) வலியுறுத்துகிறார் என்பது அறிஞர்களின் கருத்து.ஆகும்

இது 'சமமான' அல்லது 'ஒத்த' ஒரு வேற்றுமைத் தொகையாக இருக்கலாம் (*Genitive of Equivalence*):**

இந்த விளக்கத்தின்படி, 'விசுவாசத்திற்கு கீழ்ப்படிதல்' என்ற சொற்றொடரை **

விசுவாசத்தையே உள்ளடக்கிய கீழ்ப்படிதல் அல்லது விசுவாசம் என்ற வடிவிலுள்ள கீழ்ப்படிதல்' (*The obedience which consists of faith*)

என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது, விசுவாசமும் கீழ்ப்படிதலும் வெவ்வேறான செயல்கள் அல்ல, அவை ஒன்றுதான் என்று இது வாதிடுகிறது.

***ஜான் முர்ரே (John Murray) கூறும் விளக்கம்:**

பிரபல இறையியலாளர் ஜான் முர்ரே இதை மிக அழகாக விளக்குகிறார். பவுல் தனது அப்போஸ்தல ஊழியத்தின் மூலம் மக்களிடம் எதை உருவாக்க விரும்பினாரோ, அந்த விசுவாசம் என்பது ஒரு நொடிப்பொழுதில் தோன்றி மறையும் ****தற்காலிகமான உணர்ச்சிப் பூர்வமான செயல் (Evanescent act of emotion) அல்ல.**

* மாறாக, அது கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய நற்செய்தியின் சத்தியத்திற்கும் காட்டப்படும் முழு இருதயத்தோடான அர்ப்பணிப்பு (*Wholehearted devotion*) ஆகும்.

அதாவது, ஒருவர் கிறிஸ்துவை உண்மையாக நம்பும்போது, அந்த நம்பிக்கையே ஒரு கீழ்ப்படிதல் செயலாகத்தான் வெளிப்படுகிறது.

**

இதில் உள்ள நுணுக்கமான வேறுபாடு (பவுலின் எச்சரிக்கை):**

இந்த விளக்கம் விசுவாசத்தின் ஆழத்தைக் காட்டினாலும், இதில் ஒரு எச்சரிக்கையையும் உரையாசிரியர் வழங்குகிறார்:

ஒன்றாக இருந்தாலும் வேறுபட்டவை: விசுவாசமும் கீழ்ப்படிதலும் எப்போதும் ஒரு நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்களைப் போல இணைந்தே இருப்பவை என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவை ஒரே பொருள் தரும் சொற்கள்' (*Synonymous*) அல்ல.

புதிய ஏற்பாட்டின் தனித்துவம்:** புதிய ஏற்பாடு பொதுவாக இந்த இரண்டிற்கும் இடையே ஒரு தெளிவான வேறுபாட்டைப் பராமரிக்கிறது.

விசுவாசம் என்பது ஒரு காரியத்தை **ஏற்றுக்கொள்வது (*Trust/Acceptance*)

கீழ்ப்படிதல் என்பது அதன் அடிப்படையில் செயல்படுவது (*Action/Doing*)

சுருக்கமாக:

இந்த இரண்டாவது விளக்கம், விசுவாசம் என்பதே ஒரு வகையான கீழ்ப்படிதல்தான் என்று கூறுகிறது. விசுவாசம் என்பது வெறும் அறிவு சார்ந்த சம்மதம் மட்டுமல்ல, அது ஒரு முழுமையான அர்ப்பணிப்பு என்பதை இது வலியுறுத்துகிறது. இருப்பினும், விசுவாசத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் முற்றிலும் ஒன்றெனக் குழப்பிக் கொள்ளக்கூடாது என்பதையும் இது நினைவூட்டுகிறது.

'விசுவாசத்திற்கு கீழ்ப்படிதல்: மூன்றாவது விளக்கமும் இறுதி முடிவும்

* இது 'ஆதாரம்' அல்லது 'ஊற்றுக்கண்' குறித்த விளக்கம் (*Genitive of Source or Origin*):**

இந்த மூன்றாவது தெரிவுதான் மிகவும் பிரபலமானதும், புரிந்துகொள்ள எளிதானதுமாகும். இதன் பொருள்: கீழ்ப்படிதல் என்பது விசுவாசத்திலிருந்து பிறக்கிறது.

NIV மொழிபெயர்ப்பு:

இதனால்தான் NIV வேதாகமம் இதை விசுவாசத்திலிருந்து வருகிற கீழ்ப்படிதல்** (*the obedience that comes from faith*) என்று மிகத் தெளிவாக மொழிபெயர்க்கிறது.

ஆபிரகாமின் உதாரணம்:** இது நமக்கு உடனடியாக ஆபிரகாமை நினைவூட்டுகிறது. அவர் 'விசுவாசத்தினாலே... கீழ்ப்படிந்தார்' (எபிரெயர் 11:8; 32).

அதாவது, அவர் முதலில் தேவனை விசுவாசித்தார், அந்த விசுவாசம் அவரைச் செயல்வடிவில் கீழ்ப்படிய வைத்தது.

முக்கிய வேறுபாடு:

இங்கே நாம் கவனிப்பது 'விசுவாசத்திற்குரிய கீழ்ப்படிதலை' (*Obedience of faith*), நியாயப்பிரமாணத்திற்குரிய கீழ்ப்படிதலை' (*Obedience of law*) அல்ல.

நியாய பிரமாணத்திற்கு பயந்து செய்வது அடிமைத்தனம்; விசுவாசத்தினால் செய்வது அன்பு கலந்த அர்ப்பணிப்பு.

இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது விளக்கங்களின் இணைப்பு

உண்மையில், இந்த இரண்டு விளக்கங்களும் (2 மற்றும் 3) ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டவை அல்ல; அவை ஒன்றை ஒன்று பூர்த்தி செய்கின்றன.

விசுவாசம் மட்டுமே அடிப்படை:

நற்செய்திக்கு ஒரு மனிதன் காட்டும் சரியான பதில் 'விசுவாசம்' மட்டுமே. அதில் மாற்றுக் கருத்து இல்லை.

பணிந்துபோதல் அல்லது ஒப்புக்கொடுத்தல் (Submission):*

ஆனால், இயேசு கிறிஸ்துவில் வைக்கப்படும் உண்மையான மற்றும் உயிருள்ள விசுவாசம் என்பது, தனக்குள்ளேயே ஒரு பணிந்துபோகும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது (ஒப்பிடவும்: ரோமர் 10:3).

ஏன் பணிந்து போகிறோம்?:**

ஏனெனில், நம் விசுவாசத்தின் இலக்கு வெறும் கருத்து அல்ல, அவர் **நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து** (வசனம் **4, 7**). அவர் 'கர்த்தர்' (Lord) என்று சொல்லும்போதே, அங்கே ஒரு எஜமானுக்குரிய அதிகாரம் வந்துவிடுகிறது.

நமது பதில்: இரட்சகரா? கர்த்தரா?

சிலர் "இயேசுவை நான் இரட்சகராக (Saviour)** ஏற்றுக்கொள்கிறேன், ஆனால் அவரை என் வாழ்வின் **கர்த்தராக (Lord) ஏற்றுக்கொண்டு அவருக்கு இப்போதே கீழ்ப்படியத் தயாராக இல்லை" என்று வாதிடுகின்றனர். இதற்குப் பவுலின் பதில் மிகத் தெளிவானது:

"இயேசுவை இரட்சகராக மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டு, அவருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் (கர்த்தராக ஏற்காமல்) இருப்பது சாத்தியமே இல்லை."**

பவுல் தேடிய அந்தப் பதிலுரை என்பது இயேசு கிறிஸ்துவிடம் கொண்ட **முழுமையான, தடையற்ற அர்ப்பணிப்பு (Total, unreserved commitment)** ஆகும்

. இதையே அவர் 'விசுவாசத்திற்கு கீழ்ப்படிதல்' என்று அழைத்தார்.

ரோமாபுரியிலிருந்த கிறிஸ்தவர்கள் வெறும் வார்த்தையளவில் விசுவாசிக்கவில்லை; அவர்கள் விசுவாசித்து கீழ்ப்படிந்திருந்தார்கள்.

அதனால்தான் பவுல் அவர்களை 'இயேசு கிறிஸ்துவுக்குச் சொந்தமாகும்படி அழைக்கப்பட்டவர்கள்' (வசனம் 6) என்று சான்று பகர்கிறார்.

6. நற்செய்தியின் இலக்கு: கிறிஸ்துவின் நாமத்தின் மகிமை

"அவருடைய நாமத்தின் நிமித்தமாக" என்ற சொற்கள், NIV மொழிபெயர்ப்பில் வசனம் 5-ன் தொடக்கத்தில் இருந்தாலும், கிரேக்க மூலத்தில் வாக்கியத்தின் இறுதியில் அமைந்து ஒரு உச்சக்கட்டத்தை (climax) உருவாக்குகின்றன. **பவுல் ஏன் சகல ஜாதிகளையும் விசுவாசத்திற்குக் கீழ்ப்படிதலுக்குக் கொண்டுவர விரும்பினார்?** கிறிஸ்துவின் நாமத்தின் மகிமைக்காகவும் கனத்திற்காகவும் அது இருந்தத

. ஏனெனில் தேவன் "அவரை மேன்மைப்படுத்தி", "எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை" அவருக்குக் கொடுத்தார். அதன் நோக்கம், "இயேசுவின் நாமத்தில் முழங்கால் யாவும் முடங்கவும்... இயேசு கிறிஸ்து கர்த்தர் என்று நாவுகள் அறிக்கை செய்யவும்" என்பதேயாகும்.

தேவனுடைய நாமத்திற்காக வாஞ்சிப்பது

எனவே, இயேசுவின் நாமத்திற்கு முன்பாக ஒவ்வொரு முழங்காலும் முடங்கவும், ஒவ்வொரு நாவும் அவரை அறிக்கை செய்யவும் தேவன் விரும்பினால், நாமம் அவ்வாறே விரும்ப வேண்டும். வேதத்தில் கூறப்படுவது போல, **அவருடைய நாமத்தின் மகிமைக்காக நாம் 'எரிச்சலுள்ளவர்களாக' (zealous) இருக்க வேண்டும்.** அதாவது, அவருடைய நாமம் அறியப்படாமல் இருக்கும்போது கலக்கமடைய வேண்டும்,

அது அலட்சியப்படுத்தப்படும்போது வருத்தப்பட வேண்டும், தூஷிக்கப்படும்போது கோபமடைய வேண்டும். எப்போதும் அந்த நாமத்திற்கு உரிய கனமும் மகிமையும் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதில் உறுதியுடன் இருக்க வேண்டும்.

மிஷனரி ஊழியத்தின் உன்னத நோக்கம்

அனைத்து மிஷனரி ஊழியங்களின் நோக்கங்களிலும் மிக உன்னதமானது, 'மகா கட்டளைக்கு' (Great Commission) கீழ்ப்படிவது மட்டுமல்ல; அல்லது பாவிகளுக்கான அன்பு மட்டுமேயுமல்ல. மாறாக, **இயேசு கிறிஸ்துவின் மகிமைக்காகக் கொண்டிருக்கும் அந்தத் தகிக்கும், உணர்ச்சிபூர்வமான வைராக்கியமே (zeal) மிக உயர்ந்தது.** சில நேரங்களில் சுவிசேஷப் பணி என்பது, நம்முடைய தேசம், சபை, அமைப்பு அல்லது நமக்காகவே நாம் செய்யும் ஒரு மறைமுகமான மேலாதிக்கப் போக்கின் (imperialism) வடிவமாக மாறிவிடுகிறது; இது தவறானது.

கிறிஸ்துவின் அரசு

கிறிஸ்துவுக்குரிய ஒரே ஒரு மேலாதிக்கம் மட்டுமே உண்மையானது; அது பேரரசராகிய இயேசு கிறிஸ்து மற்றும் அவருடைய ராஜ்யத்தின் மகிமை குறித்த அக்கறையே ஆகும். ஆரம்பகாலக் கிறிஸ்தவர்கள் 'அந்த நாமத்தின் நிமித்தமாகவே' புறப்பட்டுச் சென்றார்கள் என்று யோவான் கூறுகிறார்.

அவர் எந்த நாமம் என்று குறிப்பிடவில்லை, ஆனால் அது இயேசுவின் ஈடுஇணையற்ற நாமம் என்பது நமக்குத் தெரியும். கிறிஸ்தவ மிஷனரிப் பணியின் இந்த உன்னதமான இலக்கிற்கு முன்பாக, மற்ற அனைத்துத் தகுதியற்ற நோக்கங்களும் வாடி அழிந்துவிடும்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், நற்செய்தியைப் பற்றிய ஆறு அடிப்படை உண்மைகள் இங்கே உள்ளன:

1. அதன் தோற்றம்: இது பிதாவாகிய தேவனிடமிருந்து உருவானது.

2. அதன் சாரம்: இது அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றியது.

3. அதன் சான்று: இது பழைய ஏற்பாட்டு மறைநூல்களால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

4. அதன் எல்லை: இது உலகிலுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் (நாடுகளுக்கும்) உரியது.

5. உடனடி நோக்கம்: மக்கள் விசுவாசத்திற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதற்காகவே இது அறிவிக்கப்படுகிறது.

6.. உன்னத இலக்கு: இயேசு கிறிஸ்துவின் திருப்பெயர் இன்னும் அதிக மகிமையடைய வேண்டும் என்பதே இதன் இறுதி இலட்சியம்.

8. பவுலும் உரோமாபுரியாரும் (ரோமர் 1:7-13)

தன்னைப் பற்றியும் (தனது அப்போஸ்தல ஊழியம்), தனது நற்செய்தியைப் பற்றியும் விவரித்த பிறகு, பவுல் இப்போது தனது வாசகர்களை நோக்கி உரையாற்றுகிறார்:

"தேவனால் அன்பு கூரப்பட்டவர்களும், பரிசுத்தவான்களாகும்படி அழைக்கப்பட்டவர்களுமாகிய உரோமாபுரியிலுள்ள அனைவருக்கும்: நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனாலும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலும் உங்களுக்குக் கிருபையும் சமாதானமும் உண்டாவதாக" (7).

முதன் நூற்றாண்டில், ரோமாபுரிக்குத் தொலைவில் உள்ள மாகாணங்களில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு, 'ரோமாபுரி என்ற சொல்லைக் கேட்டாலே மனதில் ஒருவித சிலிர்ப்பு உண்டாகும். அதை இன்று நாம் கற்பனை செய்து பார்ப்பது கூட கடினம். பிஷப் ஸ்டீபன் நீல் இதைப் பற்றி எழுதும்போது:

உரோமாபுரி: ஒரு சித்திரமும் சூழலும்

ஏனெனில், பிஷப் ஸ்டீபன் நீல் எழுதியது போல், "அது அவர்களுக்கு அமைதியை வழங்கிய நித்திய நகரமாகவும், சட்டத்தின் ஊற்றாகவும், நாகரிகத்தின் மையமாகவும், கவிஞர்கள், பேச்சாளர்கள் மற்றும் கலைஞர்களின் மெக்காவாகவும் இருந்தது." அதே நேரத்தில், அது "அனைத்து வகையான விக்கிரக ஆராதனைகளின் இல்லமாகவும்"

விளங்கியது. இருப்பினும், அங்கே கடவுளுக்குச் சொந்தமான மக்கள் இருந்தனர்; அவர்களை அப்போஸ்தலர் மூன்று வழிகளில் விவரிக்கிறார்.

விசுவாசிகளின் மூன்று அடையாளங்கள்

1. தேவனால் அன்பு கூரப்பட்டவர்கள்: அவர்கள் கடவுளுடைய சொந்தப் பிரியமான பிள்ளைகள்
2. பரிசுத்தவான்களாகும்படி அழைக்கப்பட்டவர்கள்:

வசனம் 6-ல் குறிப்பிட்டது போல, அவர்கள் "இயேசு கிறிஸ்துவுக்குச் சொந்தமாகும்படி அழைக்கப்பட்டவர்கள்". 'பரிசுத்தவான்கள்' அல்லது 'பரிசுத்த மக்கள்' என்பது பழைய ஏற்பாட்டில் இஸ்ரவேலரைக் குறிக்கும் வழக்கமான சொல்லாகும்.

ஆனால் இப்போது, உரோமாபுரியிலுள்ள புறஜாதிக் கிறிஸ்தவர்களும் 'பரிசுத்தவான்கள்' என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். விதிவிலக்கு இன்றி, கிறிஸ்துவைச் சார்ந்திருக்கும்படி கடவுளால் அழைக்கப்பட்ட அனைவருமே அவருடைய தூய மக்களே.

3. கிருபையும் சமாதானமும் பெறுபவர்கள்:

பழைய ஏற்பாட்டின் ஆரோனிய ஆசீர்வாதம், யெகோவா தனது மக்களுக்கு 'கிருபை பாராட்டுவார்' என்றும் 'சமாதானம் தருவார்' என்றும் வேண்டுகிறது. பவுல் இந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தும்போது, அது இந்த நிருபத்தின் இரண்டு முக்கிய நோக்கங்களைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறது: 'கிருபை' என்பது பாவினைத் தேவன் இலவசமாக நீதிமானாக்குவதை வலியுறுத்துகிறது, '

சமாதானம் (Peace): கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் யூதர்களும் பிற இனத்தாரும் ஒப்புரவாக்கப்பட்டு, ஒருமனப்பட்டு வாழ்வதைக் குறிக்கிறது.

பழைய ஏற்பாட்டில் இஸ்ரவேல் மக்களைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட 'அன்புக்குரியவர்கள்', 'அழைக்கப்பட்டவர்கள்', 'பரிசுத்தவான்கள்' போன்ற அடைமொழிகளை பவுல் இங்கு வேண்டுமென்றே பயன்படுத்துகிறார். இதன் மூலம், யூதர்களாக இருந்தாலும் சரி, பிற இனத்தாராக இருந்தாலும் சரி, கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கும் அனைவரும் இப்போது கடவுளின் உடன்படிக்கைக்குரிய ஒரே மக்களாக மாறிவிட்டார்கள் என்பதை அவர் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

ரோமக் கிறிஸ்தவர்கள் பல வீடுகளில் குழுக்களாகச் சந்தித்து வந்ததால் இருக்கலாம், பவுல் இங்கு 'சபை' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தவில்லை. இருப்பினும், அவர்களின் இனம் எதுவாக இருந்தாலும் அவர்கள் அனைவருக்கும் தனது வாழ்த்துகளைத் தெரிவிக்கிறார் (வசனம் 7), அவர்கள் அனைவருக்காகவும் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறார் (வசனம் 8).

அனைவருக்காகவும் கடவுளுக்கு நன்றி கூறுதல்

"முதலில், உங்கள் விசுவாசம் உலகம் முழுவதும் பேசப்பட்டு வருவதால், உங்கள் அனைவருக்காகவும் இயேசு கிறிஸ்துவின் வழியாக என் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்" (வசனம் 8)

இங்கே 'உலகம் முழுவதும்' என்பது ஒரு வகை மிகைச்சொல்லாக (Hyperbole) இருந்தாலும், ஒரு உண்மை அதில் பொதிந்துள்ளது. அக்காலத்தில் திருச்சபை எங்கெல்லாம் பரவியிருந்ததோ, அங்கெல்லாம் 'தலைநகரான ரோமிலும் கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்' என்ற செய்தி காட்டுத்தீயாகப் பரவியிருந்தது.

ரோமாபுரியில் நற்செய்தியை அறிவித்தவர் பவுல் அடியார் அல்ல; அங்கே விசுவாசிகள் உருவாவதற்குக் காரணமானவர் அவரில்லை. இருப்பினும், ரோம் நகரம் நற்செய்தியால் சென்றடையப்பட்டது என்பதை அறிந்து, அவர் எந்தத் தயக்கமும் இன்றி மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறார்.

2. இடைவிடாத ஜெபம்

"அவருடைய குமாரனுடைய நற்செய்தியைப் பிரசங்கிப்பதில் நான் முழு இருதயத்தோடும் சேவிக்கிற தேவன், நான் இடைவிடாமல் உங்களை நினைத்துக் கொண்டிருப்பதற்குச் சாட்சியாயிருக்கிறார்" (9). பவுலின் அப்போஸ்தல ஊழியத்தில் பிரசங்கிப்பதும் ஜெபிப்பதும் இணைந்தே செல்கின்றன. அவர்களில் பெரும்பாலானோரை நேரில் தெரியாவிட்டாலும், அவர்களுக்காக 'எப்போதும்' (10a) ஜெபிப்பதாக அவர் உறுதியளிக்கிறார். இது வெறும் வெற்று வார்த்தை அல்ல; அவர் உண்மையையே பேசுகிறார் என்பதற்குத் தேவனையே சாட்சியாக அழைக்கிறார்.

3. அவர்களைச் சந்திக்க வாஞ்சிப்பதன் நோக்கம்

பவுலின் முதல் நோக்கம் இதுவே: "நீங்கள் ஸ்திரப்படுவதற்காக உங்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு ஆவிக்குரிய வரத்தை (*charisma*) அளிக்கும்படி உங்களைக் காண வாஞ்சையாயிருக்கிறேன்" (11).

இது 1 கொரிந்தியர் 12-ல் உள்ள வரங்களைக் குறிப்பதாகத் தோன்றினாலும், அத்தகைய வரங்களைக் கடவுள் அல்லது ஆவியானவரே வழங்குகிறார்கள்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், தானே நேரடியாக ஒரு 'ஆவிக்குரிய வரத்தை' (*charisma*) ஒருவருக்கு வழங்கிவிட முடியும் என்று உரிமை கொண்டாடவில்லை. எனவே, அவர் இந்தச் சொல்லை இங்கே ஒரு பொதுவான அர்த்தத்திலேயே பயன்படுத்துகிறார் என்று தோன்றுகிறது.

அவர் ரோமாபுரிக்கு வந்து சேரும்போது அவர்களுக்கு வழங்க விரும்பும் தனது போதனைகளையோ அல்லது புத்திமதிகளையோ அவர் 'ஆவிக்குரிய வரம்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கலாம். இருப்பினும், அவருடைய இந்த கூற்றில் ஒரு 'வேண்டுமென்றே சொல்லப்பட்ட தெளிவற்ற நிலை' (intentional indefiniteness) காணப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம், தான் அங்கு நேரில் செல்லும் வரை அவர்களுக்கு முக்கியமான ஆவிக்குரிய தேவைகள் என்னவென்று அவருக்குத்

தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம். எனவேதான், எதை வழங்கப்போகிறேன் என்பதைத் திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிடாமல் பொதுவாகக் கூறுகிறார்.

பரஸ்பர ஊக்கம் (*Mutual Encouragement*)

பவுல் அடியார் இந்த வார்த்தைகளைக் கூறி முடித்தவுடனேயே, தான் சொல்லிய விதத்தில் ஒரு ஒருதலைப்பட்சமானத் தன்மை (*inappropriate one-sidedness*) இருப்பதை உணர்ந்தார். அதாவது, தான் மட்டுமே எல்லாவற்றையும் கொடுக்கப் போவதாகவும், அவர்களிடமிருந்து பெறுவதற்கு எதுவுமில்லை என்பது போலவும் அது தோன்றிவிடக்கூடாது என்று அவர் கருதினார். எனவே, உடனடியாக அவர் தன்னைத்தானே விளக்கி கொண்டு எழுதுகிறார்

"அதாவது, உங்கள் விசுவாசத்தினாலும் என் விசுவாசத்தினாலும் நாம் ஒருவருக்கொருவர் ஊக்கம் பெற வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம்" (வசனம் 12). **

கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்தில் (*Christian fellowship*) இருதரப்பினருக்கும் ஆசிர்வாதங்கள் உண்டு என்பதை அவர் நன்கு அறிந்திருந்தார். அவர் ஒரு அப்போஸ்தலராக இருந்தபோதிலும், தனக்கும் அந்த ஐக்கியத்தின் தேவை இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள அவர் தயங்கவில்லை; அதில் அவருக்கு எந்தப் பெருமிதமும் இருக்கவில்லை.

மிஷனரிகள்:

இன்று ஒரு மிஷனரி வேறொரு நாட்டுக்கோ அல்லது கலாச்சாரத்திற்கோ செல்லும்போது, பவுலைப் போலவே பெற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தோடு 'செல்வது எவ்வளவு மகிழ்ச்சியானது!' கொடுப்பது மட்டுமல்லாமல் பெற்றுக்கொள்ளவும், கற்பிப்பது மட்டுமல்லாமல் கற்றுக்கொள்ளவும், ஊக்கப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல் ஊக்கம் பெறவும் அவர் ஆர்வமாக இருக்க வேண்டும்.

இன்றைய சபைகள்:

அதே போன்ற தாழ்மையான மனமுள்ள ஒரு போதகரைப் பெற்றிருக்கும் திருச்சபையும் உண்மையிலேயே ஆசிர்வதிக்கப்பட்டது!

.சகோதரர்களே, நான் பலமுறை உங்களிடம் வரத் திட்டமிட்டிருந்தேன் என்பதை நீங்கள் அறியாமல் இருக்கக்கூடாது என்று விரும்புகிறேன். ஆனால், இதுவரை நான் உங்களிடம் வராதபடிக்குத் தரிக்கப் படுக்கப்பட்டேன். (வசனம் 13a).

2. தடைக்கான காரணம் என்ன?

அவர் வருவதைத் தடுத்தது எது என்பதை இங்கே அவர் தெளிவாகக் கூறவில்லை. ஆனால், இந்தக் கடிதத்தின் இறுதியில் (15:22) அவர் அதற்கான காரணத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். கிரேக்கம் மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் அவரது நற்செய்திப் பணி இன்னும் முடியாமல் இருந்ததே அவர் வராததற்கு மிக முக்கிய காரணமாக இருக்கலாம்.

3. வருகையின் நோக்கம்: ஆவிக்குரிய அறுவடை

அவர் ஏன் ரோமிற்குச் செல்ல விரும்பினார்?

அதற்கு அவர் ஒரு மூன்றாவது காரணத்தைக் கூறுகிறார்: "மற்றப் புறஜாதிகளுக்குள்ளே நான் பலனை அடைந்ததுபோல, உங்களுக்குள்ளும் சில பலனை அடையும்படிக்கு (அறுவடை செய்யும்படிக்கு) வர விரும்பினேன்" (வசனம் 13).

4. கனி சேகரித்தல்

இங்கே 'அறுவடை' என்பது மூல மொழியில் 'கனி' (Fruit) என்று பொருள்படும். இதைப் பற்றி ஜான் முர்ரே கூறும்போது, "இதன் பொருள் கனியை உருவாக்குவது அல்ல, மாறாக விளைந்திருக்கும் கனியைச் சேகரிப்பதாகும்" என்கிறார். அதாவது, மற்ற இடங்களில் செய்தது போலவே ரோமிலும் பலரை இறைவனிடம் வழிநடத்த பவுல் விரும்பினார்.

5. பொருத்தமான பணி

புறஜாதிகளுக்கான அப்போஸ்தலராக இருக்கும் பவுல், புறஜாதிகளின் உலகிற்குத் தலைநகராக விளங்கும் ரோமாபுரியிலும் நற்செய்தி அறிவித்து ஆத்துமாக்களை அறுவடை செய்வது மிகவும் பொருத்தமான ஒன்றாகும்.

வேத வசனக் குறிப்பு: ரோமர் 1:13 மற்றும் 15:22.

3. பவுலும் நற்செய்தி அறிவிப்பும் (*Paul and evangelism*) 1:14-17

ரோமாபுரியில் நற்செய்தியைப் பிரசங்கிப்பதில் தமக்கு இருந்த ஆர்வத்தைப் பற்றி அப்போஸ்தலன் இப்போது மூன்று வலுவான தனிப்பட்ட அறிக்கைகளைச் செய்கிறார்:

வசனம் 14: ‘

நான் கடனாளியாயிருக்கிறேன்...’ (*I am bound...* / *RSV: 'under obligation'*)

வசனம் 15: ‘

நான்... ஆர்வமுள்ளவனாய் இருக்கிறேன்...’ (*I am... eager...*)

வசனம் 16: ‘

நான் வெட்கப்படமாட்டேன்...’ (*I am not ashamed...*)

இந்த உறுதிமொழிகள் இவ்வளவு வியக்கத்தக்கதாக இருப்பதற்குக் காரணம், இவை இன்றைய காலத் திருச்சபையில் உள்ள பலருடைய மனப்பான்மைக்கு முற்றிலும் நேர்மாறாக இருப்பதே ஆகும்.

இக்கால மக்கள் நற்செய்தி அறிவிப்பை ஒரு **விருப்பத்தேர்வாக (optional extra)** கருதுகிறார்கள்; மேலும், அதில் தாங்கள் ஈடுபட்டால், தாங்கள் கடவுளுக்கு ஏதோ ஒரு உபகாரம் செய்வதாகக் கருதுகிறார்கள். ஆனால் பவுலோ, அதை ஒரு **கடமையாகப் (obligation)** பேசினார்.

நவீன கால மனநிலை தயக்கம் நிறைந்தது; பவுலினுடையதோ ஆர்வம் அல்லது உற்சாகம் நிறைந்தது. நாம் நேர்மையாக இருந்தால், இன்று நம்மில் பலர் நற்செய்தியைக் குறித்து வெட்கப்படுகிறோம் என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்; ஆனால் பவுல் தான் வெட்கப்படவில்லை என்று அறிவித்தார்.

கவனியுங்கள், நம்மைப் போலவே தயக்கம் காட்டவோ அல்லது சங்கடப்படவோ பவலுக்கும் பல காரணங்கள் இருந்தன. ரோம் நகரம் ஏகாதிபத்திய பெருமை மற்றும் அதிகாரத்தின் அடையாளமாக இருந்தது. மக்கள் அதைப் பற்றி பிரமிப்புடன் பேசினார்கள். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் வாழ்நாளில் ஒருமுறையாவது ரோமாபுரிக்குச் சென்று, அதைப் பார்த்து வியக்க விரும்பினார்கள்.

ஆனால், ஒரு சுற்றுலாப் பயணியாக அல்லாமல் ஒரு சுவிசேஷகராகத் தலைநகருக்குச் செல்ல விரும்பிய **இந்த பவுல் யார்?**

ரோமாபுரி கேட்க வேண்டிய ஏதோ ஒன்று தன்னிடம் இருப்பதாக அவர் எப்படி நம்பினார்? இது என்ன ஒரு முட்டாள்தனம் மற்றும் துணிச்சல்? பாரம்பரியத்தின் படி, பவுல் வளைந்த புருவங்கள், வளைந்த கால்கள், வழுக்கைத் தலை, கூர்மையான மூக்கு, மோசமான கண்பார்வை கொண்ட மற்றும் சிறந்த பேச்சாற்றல் இல்லாத ஒரு குள்ளமான மனிதர்.

அப்படியிருக்க, ஏகாதிபத்திய ரோமின் பெருமைக்குரிய வலிமைக்கு எதிராக அவர் எதைச் சாதிக்க முடியும் என்று நம்பினார்?

அவர் அங்கிருந்து விலகி இருப்பதே புத்திசாலித்தனம் அல்லவா? அல்லது, அவர் ரோமுக்குச் சென்றே தீர வேண்டும் என்றால், அங்கிருப்பவர்கள் தன்னைப் பார்த்து சிரித்து ஊரை விட்டு விரட்டுவதற்கு முன்னால், தன் வாயை மூடிக்கொண்டு இருப்பதே விவேகமான காரியம் அல்லவா?

நிச்சயமாக பவுல் அப்படி நினைக்கவில்லை. மாறாக, **‘நான் கடனாளியாயிருக்கிறேன்,’ ‘நான்... ஆர்வமுள்ளவனாய் இருக்கிறேன்,’ ‘நான் வெட்கப்படமாட்டேன்’** என்று அவர் எழுதினார். அப்படியானால், அவருடைய இந்த நற்செய்தி ஆர்வத்தின் தொடக்கப் புள்ளிகள் எவை? அவைகள் **இரண்டு வகைப்படும்**

நற்செய்தி அறிவிப்பின் உற்சாகம் (Evangelistic enthusiasm)? அவை இரண்டு.

1. நற்செய்தி உலகிற்கு நாம் செலுத்த வேண்டிய ஒரு கடன் (14-15)

NIV மொழிபெயர்ப்பில் 'I am bound' (நான் பிணைக்கப்பட்டுள்ளேன்) என்றும், 1831-யில் 'I am under obligation' (நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்) என்றும் இருப்பதை, நான் கடனாளியாயிருக்கிறேன்' ('I am [a] debtor' - 111) என்று மொழிபெயர்ப்பு மிகவும் சரியானது. நற்செய்தி எப்படி ஒரு கடனாக இருக்க முடியும் என்பதில் ஏற்பட்ட குழப்பமே, மொழிபெயர்ப்பாளர்களை 'கடமை' போன்ற பொதுவான சொற்களைப் பயன்படுத்தத் தூண்டியிருக்கலாம்.

உண்மையில், ஒரு நபர் இரண்டு வழிகளில் கடனாளியாக முடியும்:

முதல் வழி: ஒருவரிடமிருந்து பணத்தைக் கடனாகப் பெறுவது.

இரண்டாவது வழி: ஒரு மூன்றாவது நபர், வேறொருவரிடம் கொடுப்பதற்காக உங்களிடம் பணத்தைக் கொடுப்பது.

உதாரணமாக, நான் உங்களிடம் £1,000 கடன் வாங்கினால், அதைத் திருப்பித் தரும் வரை நான் உங்களுக்குக் கடனாளி. அதேபோல், உங்களுடைய நண்பர் ஒருவர் உங்களிடம் கொடுக்கும்படி என்னிடம் £1,000 கொடுத்தால், அதை நான் உங்களிடம் ஒப்படைக்கும் வரை நான் உங்களுக்குக் கடனாளியாகவே இருப்பேன்.

முந்தைய சூழலில், நான் கடன் வாங்கியதன் மூலம் என்னை நானே கடனாளி ஆக்கிக்கொண்டேன். பிந்தைய சூழலில், உங்கள் நண்பர் உங்களுக்கான பணத்தை என்னிடம் ஒப்படைத்ததன் மூலம், என்னை உங்களுக்குக் கடனாளியாக்கிவிட்டார்.

இந்த இரண்டாவது அர்த்தத்தில்தான் பவுல் தன்னை ஒரு கடனாளியாகக் கருதுகிறார். அவர் ரோமர்களிடமிருந்து எதையும் கடன் வாங்கவில்லை. ஆனால், இயேசு கிறிஸ்து ரோமர்களிடம் ஒப்படைப்பதற்காக நற்செய்தியை பவுலிடம் கொடுத்துள்ளார். பவுல் தனது கடிதங்களில் பலமுறை, தான் 'நற்செய்தியைப் பாரமேற்றுக்கொண்டவர்' (put in trust with the gospel) என்று எழுதுகிறார்.

இந்த உருவகம் 'கடனாளி' என்பதை விட 'பொறுப்பாளர்' (stewardship) என்பதைக் குறித்தாலும், அதன் அடிப்படை நோக்கம் ஒன்றுதான். இயேசு கிறிஸ்து நற்செய்தியை பவுலிடம் ஒப்படைத்ததன் மூலமே அவரை ஒரு கடனாளியாக மாற்றினார்.

பவுல் ரோமர்களுக்குக் கடன்பட்டிருந்தார். புறவினத்தாரது அப்போஸ்தலன் என்ற முறையில், அவர் குறிப்பாக புறவின உலகிற்கு,

அதாவது கிரேக்கர்களுக்கும் கிரேக்கரல்லாதவர்களுக்கும் (நேரடியாகச் சொன்னால் ரோம- கிரேக்க பார்வையில் நாகரீகம், பண்பாடு இல்லாத மக்கள்), ஞானிகளுக்கும் மூடர்களுக்கும் கடனாளியாய் இருந்தார் (வசனம் 14).

இந்த வகைப்பாட்டை நாம் எப்படிப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது குறித்துத் தெளிவில்லை. இரண்டு ஜோடிச் சொற்களும் ஒரே விதமான முரண்பட்ட குழுக்களைக் குறிக்கலாம்; அல்லது

முதலாவது ஜோடி தேசம், கலாச்சாரம் மற்றும் மொழியைக் குறிக்கலாம்,

இரண்டாவது ஜோடி புத்திசாலித்தனம் மற்றும் கல்வியைக் குறிக்கலாம். எப்படியிருந்தாலும், இந்த வெளிப்பாடுகள் ஒட்டுமொத்தப் புறவின மனிதகுலத்தையும் உள்ளடக்குகின்றன.

அவர்களுக்குத் தான் கடன்பட்டிருக்கிறோம் என்ற அந்த உணர்வின் காரணமாகவே அவர் இவ்வாறு எழுதினார்

"ஆகையினால் ரோமாபுரியிலிருக்கிற உங்களுக்கும் என்னால் இயன்றவரைக்கும் நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்க ஆர்வமுள்ளவனாயிருக்கிறேன்" (வசனம் 15).

அதேபோல், நாம் அப்போஸ்தலர்களாக இல்லாவிட்டாலும், நாமும் உலகிற்குக் கடனாளிகளாக இருக்கிறோம். நற்செய்தி நம்மிடம் வந்திருக்கிறது என்றால், அதை நமக்குள் மட்டும் வைத்துக்கொள்ள நமக்கு உரிமை இல்லை. நற்செய்தி என்பது ஒரு தனிநபரின் ஏகபோக உரிமை அல்ல. நற்செய்தி (நல்ல செய்தி) என்பது மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்கானது. அதை மற்றவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயத்தில் (*obligation*) நாம் இருக்கிறோம்.

இதுவே பவுலின் முதல் உந்துதலாக இருந்தது. தான் கடன்பட்டிருப்பதால் அவர் ஆர்வமாக இருந்தார். ஒரு கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாமல் விடுவது அவமானகரமான விஷயமாக உலகளவில் கருதப்படுகிறது. பவுல் தனது கடனைத் தீர்க்க எவ்வளவு ஆர்வமாக இருந்தாரோ, அதே அளவு நாமும் நம் கடனைத் தீர்க்க ஆர்வமாக இருக்க வேண்டும்.

2. நற்செய்தி இரட்சிப்பிற்கான தேவ வல்லமை (16)

(The gospel is God's power for salvation)

நற்செய்தியைப் பிரசங்கிப்பதில் ஆர்வமாகவும், அதைக் குறித்து வெட்கப்படாமலும் இருப்பதற்கான இரண்டாவது காரணத்தைப் பவுல் இப்போது கூறுகிறார்:

கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியைக் குறித்து நான் வெட்கப்படமாட்டேன்; முதலில் யூதர்களுக்கும் பின்பு கிரேக்கர்களுக்கும், விசுவாசிக்கிற எவனுக்கும் இரட்சிப்பு உண்டாவதற்கு அது தேவ வல்லமையாயிருக்கிறது" (வசனம் 16).

பவுல் நற்செய்தியைக் குறித்து வெட்கப்படக்கூடும் என்ற எண்ணத்தாலேயே சில உரையாசிரியர்கள் (*commentators*) மனம் புண்படுகிறார்கள்.

அதனால், அவர்கள் இந்த அறிக்கையை 'லிடோட்ஸ்' (litotes) என்ற வகையைச் சார்ந்தது என்கிறார்கள். அதாவது, ஒரு சொல்லாட்சித் திறனுக்காகக் குறைத்து மதிப்பிட்டுக் கூறுதல்; குறிப்பாக நேர்மறையான ஒரு கருத்திற்குப் பதிலாக எதிர்மறையான ஒன்றைப் பயன்படுத்துதல் (உதாரணமாக, ஒருவர் 'நான் மகிழ்ச்சியடையவில்லை' என்று கூறும்போது, அதற்கு 'நான் வருத்தமாகவும் கோபமாகவும் இருக்கிறேன்' என்று பொருள் கொள்வது போல). எனவே, மொஃபாட் (Moffatt) இந்தத் தொடரை, "நான் நற்செய்தியைக் குறித்துப் பெருமைப்படுகிறேன்" என்று மொழிபெயர்க்கிறார்.

ஆனால், பவுலின் இந்த அறிக்கையை மென்மையாக்க முயல்வது இலக்கண ரீதியாக அனுமதிக்கப்பட்டாலும், உளவியல் ரீதியாகத் தவறானது. இயேசுவே தம்முடைய சீஷர்கள் தம்மைப் குறித்து வெட்கப்படுவதைப் பற்றி எச்சரித்தார்; இதன் மூலம் அவர்கள் அவ்வாறு செய்யக்கூடும் என்பதை அவர் எதிர்பார்த்தார் என்பது புரிகிறது.³ மேலும் பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கும் இதேபோன்ற எச்சரிக்கையை வழங்கினார்.⁴ எடின்பர்க்கைச் சேர்ந்த ஜேம்ஸ் ஸ்டீவர்ட் இந்த வசனத்தின் மீதான ஒரு பிரசங்கத்தில்

, "ஒரு விஷயத்தைக் குறித்து நீங்கள் வெட்கப்படுவதற்குச் சோதிக்கப்படாவிட்டால், அதைக் குறித்து நான் வெட்கப்படவில்லை என்று அறிவிப்பதில் அர்த்தமே இல்லை" என்ற நுணுக்கமான கருத்தை முன்வைத்தார்.

சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, பவுல் இந்தச் சோதனையை அறிந்திருந்தார். அவர் கொரிந்தியர்களிடம் வந்தபோது, 'பலவீனத்தோடும் பயத்தோடும் மிகுந்த நடுக்கத்தோடும்' வந்ததாகக் கூறினார்.⁵

சிலுவையைப் பற்றிய செய்தி சிலருக்கு 'பைத்தியமாகவும்' மற்றவர்களுக்கு 'இடறலாகவும்' இருந்தது என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார்;⁶

ஏனெனில் அது சுயநீதியைத் தகர்த்து, சுய-இச்சையைச் சவாலுக்கு உட்படுத்துகிறது. எனவே, நற்செய்தி எப்போது உண்மையுடன் பிரசங்கிக்கப்படுகிறதோ, அப்போதெல்லாம் அது எதிர்ப்பையும், பெரும்பாலும் அவமதிப்பையும், சில சமயங்களில் ஏளனத்தையும் தூண்டுகிறது.

அப்படியானால், நற்செய்தியைக் குறித்து வெட்கப்படும் சோதனையை பவுல் எவ்வாறு வென்றார் (நாம் எவ்வாறு வெல்ல வேண்டும்)? அவரே கூறுகிறார்.

சில மக்கள் அதன் பலவீனத்திற்காக எதை இகழ்கிறார்களோ, அதே செய்திதான் உண்மையில் விசுவாசிக்கிற எவனுக்கும் இரட்சிப்பைக் கொடுக்கும் தேவ வல்லமை என்பதை நினைவுகூர்வதன் மூலமே இதை வெல்ல முடியும். இது நமக்கு எப்படித் தெரியும்? நீண்ட கால அடிப்படையில் பார்த்தால், நம் சொந்த வாழ்க்கையில் அதன் இரட்சிக்கும் வல்லமையை நாம் அனுபவித்திருப்பதால்தான் இது நமக்குத் தெரியும்.

கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவன் நம்மை அவரோடு ஒப்புரவாக்கி, நம் பாவங்களை மன்னித்து, நம்மைத் தம் பிள்ளைகளாக்கி, நமக்குள்ளே தம் ஆவியானவரை வைத்து, நம்மை மாற்றத் தொடங்கி, நம்மைத் தமது புதிய சமூகத்திற்குள் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறாரா?

அப்படியென்றால், நாம் எப்படி நற்செய்தியைக் குறித்து வெட்கப்பட முடியும்? மேலும், நற்செய்தி என்பது விசுவாசிக்கிற எவனுக்கும் —முதலில் யூதர்களுக்கும் பின்பு புறவினத்தாருக்கும்— தேவனுடைய இரட்சிக்கும் வல்லமையாக இருக்கிறது.

நற்செய்திக்கு அவசியமான பதிலாக இருக்கும் 'இரட்சிக்கும் விசுவாசம்' என்பது அனைவரையும் சமப்படுத்துகிறது. ஏனெனில் இரட்சிக்கப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் விசுவாசத்தின் மூலமே அதே வழியில் இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள்.⁷ இது யூதர்களுக்கும் புறவினத்தாருக்கும் சமமாகப் பொருந்தும். இரட்சிப்பைப் பொறுத்தவரை அவர்களுக்குள் எந்த வேறுபாடும் இல்லை.⁸

யூதர்களுக்கான முன்னுரிமை என்பது ('முதலில் யூதர்களுக்கும்') இறையியல் ரீதியானது; ஏனெனில் தேவன் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களோடு உடன்படிக்கை செய்தார். எனவே அது வரலாற்று ரீதியானது ("நாங்கள் முதலில் தேவனுடைய வார்த்தையை உங்களுக்கே சொல்ல வேண்டியதாயிருந்தது").

14–16 வசனங்களில் உள்ள அப்போஸ்தலரின் மூன்று தனிப்பட்ட உறுதிமொழிகளைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது, ரோமாபுரியில் நற்செய்தியை அறிவிப்பதில் அவருக்கு இருந்த ஆர்வம் இரண்டு விஷயங்களிலிருந்து உருவானதைக் காண்கிறோம்:

1. நற்செய்தி உலகிற்குச் செலுத்தப்படாத ஒரு கடன் என்பதை அவர் அங்கீகரித்தார்.

2. அது தேவனுடைய இரட்சிக்கும் வல்லமை என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்தார்.

முதலாவது அவருக்கு ஒரு கடமை உணர்வைக் கொடுத்தது (நல்ல செய்தி அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது); இரண்டாவது அவருக்கு ஒரு மன உறுதியைக் கொடுத்தது (அது அவரை இரட்சித்திருந்தால், மற்றவர்களையும் இரட்சிக்க முடியும்). இன்றும் கூட நற்செய்தி என்பது நாம் தீர்க்க வேண்டிய ஒரு கடனாகவும், அனுபவிக்க வேண்டிய ஒரு வல்லமையாகவும் இருக்கிறது. இந்த உண்மைகளை நாம் கிரகித்து உணரும்போது மட்டுமே, பவுலோடு இணைந்து நம்மால் சொல்ல முடியும்:

நான் வெட்கப்பட மாட்டேன்... நான் கடனாளியாயிருக்கிறேன்... எனவே உலகத்தோடு நற்செய்தியைப் பகிர்ந்து கொள்ள நான் ஆர்வமாக இருக்கிறேன்.

3. நற்செய்தி தேவநீதியை வெளிப்படுத்துகிறது (17) (*The gospel reveals God's righteousness*)

"விசுவாசத்தினால் விசுவாசத்திற்கு ஏதுவாக தேவநீதி அதில் (நற்செய்தியில்) வெளிப்படுத்தப்படுகிறது; 'விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான்' என்று எழுதியிருக்கிறபடியே இது உண்டாயிருக்கிறது" (வசனம் 17).

16-17 வசனங்களில் உள்ள பவுலின் கூற்றின் தர்க்கத்தை (logic) நாம் கவனிக்க வேண்டும்: "நான் நற்செய்தியைக் குறித்து வெட்கப்படமாட்டேன், ஏனெனில் அது இரட்சிப்பு உண்டாவதற்கு தேவ வல்லமையாயிருக்கிறது... ஏனெனில் (gar/because) நற்செய்தியில் தேவநீதி வெளிப்படுத்தப்படுகிறது..." அதாவது, நற்செய்தி தேவனுடைய இரட்சிக்கும் வல்லமையாக இருப்பதற்குக் காரணம், அதில் தேவநீதி வெளிப்படுத்தப்படுவதே ஆகும். மேலும், இந்த நீதியானது ஆபகூக் 2:4-ன் நிறைவேற்றமாக,

'விசுவாசத்தினால் விசுவாசத்திற்கு ஏதுவாக' (*from faith to faith*) இருக்கிறது: "விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான்."

பல உரையாசிரியர்கள் 16-17 வசனங்களை ரோமர் நிருபத்தின் 'கருப்பொருள்' (*text*) என்று அழைக்கிறார்கள்; நிருபத்தின் மீதமுள்ள பகுதிகள் அனைத்தும் இதற்கான விளக்க உரையே ஆகும். நமது புரிதலுக்கு இவை நிச்சயமாக மிக முக்கியமானவை. ஆனால் மூன்று அடிப்படை கேள்விகள் நம் முன் நிற்கின்றன:

1. முதலாவதாக, 'தேவநீதி' என்றால் என்ன?

2. இரண்டாவதாக, 'விசுவாசத்தினால் விசுவாசத்திற்கு ஏதுவாக' (*from faith to faith* / *11V*) அல்லது 'விசுவாசத்தின் வழியாக விசுவாசத்திற்காக' (*through faith for faith* / *18V*) என்பதன் பொருள் என்ன?

3. மூன்றாவதாக, ஆபகூக் மேற்கோளை நாம் எவ்வாறு விளக்க வேண்டும் மற்றும் பவுல் அதை எவ்வாறு பயன்படுத்தியுள்ளார்?

. தேவநீதி (*The righteousness of God*)**

dikaioynē theou ('தேவனுடைய நீதி' அல்லது 'தேவனிடமிருந்து வரும் நீதி') என்ற சொற்றொடரின் பொருள் திருச்சபை வரலாறு முழுவதும் விவாதிக்கப்பட்டு, அதன் விளைவாக ஒரு பிரம்மாண்டமான, கையாள முடியாத அளவிற்கான இலக்கியங்களைத் தன்வசம் ஈர்த்துள்ளது. இந்த விவாதத்தைச் சுருக்கிக் கூறுவது எளிதல்ல, முறைப்படுத்துவது அதைவிடக் கடினம்.

முதலாவதாக,** சிலர் 'தேவநீதி' என்பது ஒரு **தெய்வீகப் பண்பு அல்லது தரம் (Attribute or Quality) என்று வலியுறுத்துகின்றனர்.

'நீதி' என்பது அவருடைய குணாதிசயத்தையும், அவருடைய குணத்திற்கு ஏற்ப அவர் செய்யும் செயல்களையும் விவரிக்கிறது. அவர் 'பூமிக்கெல்லாம்

நியாயாதிபதி' என்பதால், அவர் எப்போதும் 'நீதியைச் செய்வார்' என்பது தர்க்கரீதியானது.¹⁰ ஏனெனில் அவர் நீதியை நேசித்து அக்கிரமத்தை வெறுக்கிறார்; நீதியே அவருடைய ராஜ்யத்தின் செங்கோல்.¹¹ ரோமர் நிருபத்தில், தேவனுடைய தனிப்பட்ட நீதி கிறிஸ்துவின் சிலுவையில் உச்சகட்டமாகத் தெரிகிறது. தேவன் 'அவரை (கிறிஸ்துவை) கிருபாதார பலியாக ஏற்படுத்தியபோது', அவர் 'தம்முடைய நீதியை (*dikaioynē*) காண்பிக்கும்படி' அதைச் செய்தார் (3:25, இது 3:26-ல் மீண்டும் சொல்லப்பட்டுள்ளது);

மேலும் அவர் தாமே 'நீதியுள்ளவராகவும்', 'இயேசுவினிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவனை நீதிமானாக்குபவராகவும்' இருக்கும்பொருட்டு இதைச் செய்தார் (3:26ஆ).

ரோமர் நிருபம் முழுவதிலும் பவுல் தேவனுடைய நீதியுள்ள குணத்தையும் நடத்தையையும் தற்காத்துப் பேசப் பெரும் முயற்சி எடுக்கிறார். ஏனெனில், தேவன் எதைச் செய்தாலும்—இரட்சிப்பிலாகட்டும் (3:25) அல்லது நியாயத்தீர்ப்பிலாகட்டும் (2:5)—அது அவருடைய நீதியுடன் முற்றிலும் ஒத்துப்போகிறது என்பதில் அவர் உறுதியாக இருக்கிறார். வில்லியம் கேம்ப்பெல் (William Campbell) இதைத்தான் வலியுறுத்துகிறார்:

'தேவநீதி' என்பது 'முதன்மையாகவும் முக்கியமாகவும் கடவுள் தனது சொந்த நீதியுள்ள சுபாவத்திற்கு உண்மையுள்ளவர் என்பதைக் காண்பிக்கும் ஒரு நீதி' (அதாவது அவருடைய நேர்மை மற்றும் தன்னொப்புமை).¹² இருப்பினும், தேவனுடைய இந்தப் பண்பு மட்டுமே பவுல் நற்செய்தியில் வெளிப்படுத்தப்படுவதாகக் கூறும் ஒரே அல்லது முக்கிய உண்மையாக இருக்க முடியாது (1:17),

ஏனெனில் இது ஏற்கனவே நியாயப்பிரமாணத்தில் முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

****இரண்டாவதாக, தேவநீதி' என்பது ஒரு தெய்வீகச் செயல்பாடு (*Divine Activity*)**

அதாவது தமது மக்களுக்காக அவர் செய்யும் இரட்சிப்பின் தலையீடு என்று மற்றவர்கள் அழுத்தம் கொடுக்கிறார்கள்.

உண்மையில், அவருடைய 'இரட்சிப்பும்' 'நீதியும்' எபிரேயக் கவிதைகளில் (குறிப்பாக சங்கீதங்கள் மற்றும் ஏசாயா 40-66-ல்) அடிக்கடி இணையாகக் கூறப்படுகின்றன.

உதாரணமாக, 'கர்த்தர் தமது இரட்சிப்பைத் தெரியப்படுத்தி, தமது நீதியை ஜாதிகளுக்கு முன்பாக வெளிப்படுத்தினார்.'¹³ அதேபோல், தேவன் அறிவிக்கிறார்:

'என் நீதியைச் சமீபமாக வரப்பண்ணுகிறேன்... என் இரட்சிப்பு தாமதிப்பதில்லை,'¹⁴

மேலும் தம்மை 'நீதியுள்ள தேவனும் இரட்சகருமாக' விவரிக்கிறார்.¹⁵

இந்த வசனங்களின் வெளிச்சத்தில் தேவனுடைய நீதியும் தேவனுடைய இரட்சிப்பும் ஒத்த சொற்கள் (synonyms) என்று கூறுவது ஒருவேளை மிகையாக

இருக்கலாம். மாறாக, அவருடைய நீதி என்பது அவருடைய உடன்படிக்கை வாக்குறுதிகளுக்கு அவர் காட்டும் விசுவாசத்தைக் குறிக்கிறது;

அதன் அடிப்படையில் அவர் தமது மக்களின் இரட்சிப்பிற்காக வருவார் என்று கெஞ்சவும் எதிர்பார்க்கவும் முடியும். உதாரணமாக, ‘

என் தேவனாகிய கர்த்தாவே, உம்முடைய நீதியின்படி என்னை நியாயம் விசாரியும்.”⁶ ஜான் சீஸ்லர் (*John Ziesler*) கூறியது போல, ‘இரட்சிப்பு என்பது தேவனுடைய நீதி எடுக்கும் ஒரு வடிவமாகும்’.⁷

எர்ன்ஸ்ட் காஸ்மேன் (*Ernst Käsemann*) தேவனுடைய நீதியை ஒரு வல்லமையாக (தேவனுடைய இரட்சிக்கும் வல்லமை) எழுதுகிறார்; அதாவது உடன்படிக்கைக்கு உண்மையாக இருந்து, தீய சக்திகளை விழ்த்தி, தமது மக்களை நிலைநாட்டுவது.⁸

என். டி. ரைட் (*N. T. Wright*)-ன் புரிதலும் இதைப் போன்றதே. அவர் எழுதுகிறார்: தேவநீதி என்பது ‘அடிப்படை ரீதியாக உடன்படிக்கை விசுவாசமாகும்; விசுவாசத்தால் அடையாளப்படுத்தப்படும் ஒரு உலகளாவிய குடும்பத்தை உருவாக்குவதாக ஆபிரகாமுக்கு வாக்குறுதி அளித்த கடவுளின் உடன்படிக்கை நியாயமாகும்; இதன் மூலமே உலகின் தீமைகள் அழிக்கப்படும்’.⁹

மூன்றாவதாக, *நற்செய்தியில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட ‘தேவநீதி’ என்பது ஒரு **தெய்வீகச் சாதனை (*Divine Achievement*)**.

இங்கே அந்தச் சொல் ஒரு பண்பைக் குறிக்காமல் (*Subjective*), ஒரு இலக்கைக் குறிக்கிறது (*Objective*)

(அதாவது 1:17 மற்றும் 3:21 ஆகிய இரண்டிலும் NIV மொழிபெயர்ப்பு போல ‘தேவனிடமிருந்து வரும் ஒரு நீதி’ - *a righteousness from God*).

உண்மையில் பிலிப்பியர் 3:9-ல், ‘தேவநீதி’ என்ற எளிய சொல், ‘தேவனாலுண்டாகும் நீதி’ (**ek theou**) என்ற விளக்கமான தொடரால் மாற்றப்பட்டுள்ளது.

நாம் தேவனுக்கு முன்பாக நிற்க வேண்டுமானால், தேவன் எதிர்பார்க்கும் ஒரு ‘நீதியுள்ள அந்தஸ்து’ நமக்குத் தேவை; அதை அவர் சிலுவையின் கிருபாதார பலியின் மூலம் சாதிக்கிறார், அதை நற்செய்தியில் வெளிப்படுத்துகிறார்,

மேலும் இயேசு கிறிஸ்துவை நம்பும் அனைவருக்கும் அதை இலவசமாக வழங்குகிறார்.

பவுல் ‘தேவநீதி’ என்ற சொற்றொடரை இந்த மூன்றாவது வழியில் பயன்படுத்துகிறார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர் அதை ‘நமது சொந்த நீதியுடன்’ ஒப்பிடுகிறார்.²⁰ நாம் தேவநீதிக்குக் கீழ்ப்படிவதற்குப் பதிலாக, நமது சொந்த நீதியை நிலைநாட்ட முற்படுகிறோம் (10:3).

தேவநீதி என்பது விசுவாசத்திற்கு அளிக்கப்படும் ஒரு பரிசு(5:17), அதை நாம் பெற்றுக்கொள்ளலாம் அல்லது அனுபவிக்கலாம்.

சார்லஸ் கிரான்ஃபீல்ட் (*Charles Cranfield*) இந்த விளக்கத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, 1:17-ஐ இவ்வாறு விவரிக்கிறார்:

‘ஏனெனில் அதில் (அதாவது பிரசங்கிக்கப்படும் நற்செய்தியில்) தேவனுடைய பரிசாகிய ஒரு நீதியுள்ள அந்தஸ்து வெளிப்படுத்தப்படுகிறது (அதன் மூலம் மனிதர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது) - இது முற்றிலும் விசுவாசத்தினால் வரும் ஒரு நீதியுள்ள அந்தஸ்து.’²²

மேலும், 2 கொரிந்தியர் 5:21-ல் கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் ‘தேவனுடைய நீதியாகிறோம்’ என்று பவுல் எழுதியுள்ளார்; ரோமர் 4-ல், ஆபிரகாமுக்கு எண்ணப்பட்டது போல (வசனங்கள் 3, 24) நீதி நமக்கு ‘கணக்கிடப்படுவதைப்’ (*credited/reckoned*) பற்றி எழுதுகிறார்; 1 கொரிந்தியர் 1:30-ல் கிறிஸ்துவே நமக்கு நீதியானார்’.

இவ்வாறு ‘தேவநீதி’ என்பதை ஒரு தெய்வீகப் பண்பாக(நம் தேவன் நீதியுள்ள தேவன்), அல்லது செயல்பாடாக(அவர் நம்மை மீட்க வருகிறார்), அல்லது சாதனையாக(அவர் நமக்கு நீதியுள்ள அந்தஸ்தை வழங்குகிறார்) என்று கருதலாம்.

இம்மூன்றும் உண்மையானவை; வெவ்வேறு அறிஞர்கள் இவற்றை வெவ்வேறாகவோ அல்லது ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபடுத்தியோ நம்புகின்றனர். என்னைப் பொறுத்தவரை, நாம் ஏன் இதில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும், மூன்றையும் ஏன் இணைக்கக் கூடாது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ‘தேவனுடைய நேர்மை’ என்ற விசித்திரமான சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தும் பேராசிரியர் ஃபிட்ஸ்மியர் (*Fitzmyer*) கூட,

இது ‘தேவனுடைய நீதியான இருப்பு மற்றும் செயல்பாட்டை விவரிப்பது’ என்று உறுதிபடக் கூறிவிட்டு,²³ அது ‘கடவுளின் கிருபையுள்ள பரிசின் மூலம் மனிதர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படும் நீதியான அந்தஸ்தையும்’ வெளிப்படுத்துகிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறார்.²⁴

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இது ஒரே நேரத்தில் ஒரு தரம் (*Quality*), ஒரு செயல்பாடு (*Activity*) மற்றும் ஒரு பரிசு (*Gift*) ஆகும். எனவே, ‘தேவநீதி’ என்பது பாவிகளைத் தம்மோடு ஒப்புரவாக்க தேவன் எடுக்கும் நீதியுள்ள முயற்சியாகும்;

அவர்களுக்குச் சொந்தமில்லாத, ஆனால் அவருடையதான நீதியை அவர்களுக்கு வழங்குவதன் மூலம் அவர் இதைச் செய்கிறார் என்று கூறுவது நியாயமானது. ‘தேவநீதி’ என்பது அநீதியுள்ளவர்களை தேவன் நீதியாக நீதிமானாக்குவதாகும்;

அநீதியுள்ளவர்களை நீதிமான்கள் என்று அறிவிக்கும் அவருடைய நீதியான வழியாகும்;

இதில் அவர் தனது நீதியைக் காண்பிப்பதுடன் நமக்கும் நீதியை வழங்குகிறார். பவுல் பின்னர் விளக்குவது போல, அநீதியுள்ளவர்களுக்காக மரித்த நீதியுள்ளவராகிய கிறிஸ்துவின் மூலம் அவர் இதைச் செய்துள்ளார். நாம் அவர் மீது விசுவாசம் வைத்து, இரக்கத்திற்காக அவரிடம் கூப்பிடும்போது விசுவாசத்தினால் அவர் இதைச் செய்கிறார்.

(II).விசுவாசத்தினால் விசுவாசத்திற்கு ஏதுவாக' (*'From faith to faith'*)**

நற்செய்தியில் வெளிப்படுத்தப்பட்டு நமக்கு வழங்கப்படுகிற தேவநீதியானது, (நேரடியாகச் சொன்னால்) 'விசுவாசத்திலிருந்து விசுவாசத்திற்குள்' அல்லது 'விசுவாசத்தினால் விசுவாசத்திற்கு ஏதுவாக' (**from faith to faith* - IV*) என்பதாகும். இந்தத் தொடருக்குப் பல விளக்கங்கள் முன்மொழியப்பட்டுள்ளன; அவற்றில் சில மிகவும் நுணுக்கமானவை. மிகவும் சாத்தியமானதாகத் தோன்றும் நான்கு விளக்கங்களை நான் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்:

முதலாவதாக, இது விசுவாசத்தின் பிறப்பிடத்தைக் குறிக்கிறது.

பெங்கெல் (Bengel) கூறுவது போல: "வழங்குபவராகிய தேவனுடைய விசுவாசத்திலிருந்து (உண்மையுள்ளம்), அதைப் பெற்றுக்கொள்கிற மனிதர்களின் விசுவாசத்திற்கு."²⁵ இன்னும் எளிமையாகச் சொன்னால், இது "தேவனுடைய விசுவாசத்திலிருந்து (அதாவது அவருடைய உண்மையுள்ளம்) நமது விசுவாசத்திற்கு" என்பதாகும்.

கடவுளின் உண்மையுள்ளம் எப்போதும் முதலிடம் வகிக்கிறது; நம்முடைய விசுவாசம் என்பது எப்போதும் அதற்கு அளிக்கப்படும் ஒரு பதிலாகவே இருக்கிறது.

கார்ல் பார்த் (*Karl Barth*) இப்படித்தான் இதைப் புரிந்துகொண்டார்.²⁶

*இரண்டாவதாக,நற்செய்தி அறிவிப்பின் மூலம் விசுவாசம் பரவுவதை பவுல் மனதில் கொண்டிருக்கலாம்:

"ஒரு விசுவாசியிடமிருந்து மற்றொரு விசுவாசிக்கு."

* **மூன்றாவதாக,** விசுவாசத்தின் வளர்ச்சியை அவர் குறிப்பிட்டிருக்கலாம்:

"விசுவாசத்தின் ஒரு நிலையிலிருந்து அடுத்த நிலைக்கு" (ஒப்பிடவும்: 2 கொரிந்தியர் 3:18, 18:1).

*** **நான்காவதாக,** விசுவாசத்தின் முதன்மையை (*primacy*) இது வலியுறுத்தலாம்.**

இந்தச் சூழலில், இத்தொடர் ஒரு சொல்லாட்சி அலங்காரமாகவே (rhetorical) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, 'முதலிலிருந்து முடிவு வரை விசுவாசத்தினால்' (**by faith from first to last** - *NTV*) அல்லது 'முழுக்க முழுக்க விசுவாசத்தினால்' (**by faith through and through**)²⁷ என்று இது மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

(111) ஆபகூக் மேற்கோள் (c. *The Habakkuk quotation*)**

விசுவாசத்தின் மீதான தனது அழுத்தத்தை உறுதிப்படுத்த, அப்போஸ்தலன் இப்போது வேதவசனத்திலிருந்து ஆபகூக் 2:4-ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறார்: *****"விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான்."*****

இஸ்ரவேலைத் தண்டிப்பதற்காக இரக்கமற்ற பாபிலோனியர்களை எழுப்ப தேவன் எண்ணியிருந்தது குறித்துத் தீர்க்கதரிசி முறையிட்டிருந்தார். தீயவர்களை நியாயந்தீர்க்க தேவன் எப்படி மற்றொரு தீய இனத்தைப் பயன்படுத்த முடியும்? அப்போது ஆபகூக்கிடம் சொல்லப்பட்டது என்னவென்றால், பெருமையுள்ள பாபிலோனியர்கள் வீழ்ச்சியடைவார்கள்; ஆனால் நீதிமானான இஸ்ரவேலனோ தனது விசுவாசத்தினால், அதாவது அந்தச் சூழலின்படி, கடவுள் மீதுள்ள தாழ்மையான, உறுதியான நம்பிக்கையினால் பிழைப்பான்.

இருப்பினும், RSV போன்ற பல அறிஞர்கள், பவுல் பயன்படுத்திய ஆபகூக்கின் மேற்கோளை வித்தியாசமாக மொழிபெயர்க்கிறார்கள்: *****"விசுவாசத்தின் மூலம் நீதிமானாக இருப்பவன் பிழைப்பான்"***** (**he who through faith is righteous shall live**). இந்தச் சொல்லாடலுக்கு ஆதரவாகப் பல வலுவான வாதங்கள் உள்ளன:

*** **முதலாவதாக,**** பவுல் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதிய கலாத்தியர்²⁸ நிருபத்தில், நியாயப்பிரமாணத்தினால் அல்ல, விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுவதற்கு விவிலிய ஆதாரமாக இதே வசனத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். எனவே அவர் இதை அப்படித்தான் புரிந்துகொள்கிறார் என்று தெரிகிறது.

*** **இரண்டாவதாக,**** 'விசுவாசத்தினால் விசுவாசத்திற்கு ஏதுவாக' என்பதற்கு வேதப்பூர்வமான அங்கீகாரமாக இந்த வசனம் வருவதால், இந்த மொழிபெயர்ப்பே சூழலுக்கு அவசியமானதாகத் தெரிகிறது. பவுலின் அக்கறை இங்கே நீதிமான்கள் எப்படி வாழ்கிறார்கள் என்பதில் இல்லை, மாறாக பாவிகள் எப்படி நீதிமான்களாகிறார்கள் என்பதிலேயே உள்ளது.

ஆனால் அபகூக் வசனத்தை இந்த வழியில் மொழிபெயர்ப்பது நியாயமானதா, அதன்மூலம் வாழ்விற்கான வழிக்கு பதிலாக விசுவாசத்தை நீதிக்கான வழியாக மாற்றுவது முறையா? நான் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன்.

அது தேவனுடைய மக்களை நீதி, விசுவாசம் மற்றும் வாழ்வு ஆகிய சொற்களால் அடையாளப்படுத்துகிறது என்பதை நாம் கவனிக்கிறோம். அந்த வாக்கியம் எந்த வழியில் புரிந்துகொள்ளப்பட்டாலும், இரண்டு விளக்கங்களும் 'நீதிமான் பிழைப்பான்' என்பதையும் விசுவாசம் அவசியமானது என்பதையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

மூன்றாவதாக,** இந்த மொழிபெயர்ப்பு நிருபத்தின் கட்டமைப்போடு (structure) ஒத்துப்போகிறது. எனவே ஆண்டர்ஸ் நிக்ரென் சுட்டிக்காட்டுகிறார்,

ரோமர் 1-4 அதிகாரங்களில் 'விசுவாசம்' குறைந்தது இருபத்தைந்து முறை வருகிறது மற்றும் 'ஜீவன்/வாழ்க்கை' என்ற சொல் 2 முறையுமே வருகின்றன.

ஆனால் ரோமர் 5-8 அதிகாரங்களில் 'ஜீவன்' 25 முறையும் 'விசுவாசம்' 2 முறையுமே வருகின்றன.

இந்த புள்ளிவிவரங்கள் எதை உறுதிப்படுத்துகின்றன என்றால், "1-4 அதிகாரங்களின் மையப்பொருள் 'விசுவாசத்தின் மூலம் நீதிமானாக இருப்பவன்' என்பதும், 5-8 அதிகாரங்களின் மையப்பொருள் 'அவன் பிழைப்பான்' என்பதுமே ஆகும்."²⁹

ஆனால் ஆபுகூக்கின் வசனத்தை இந்த வழியில் மொழிபெயர்ப்பது முறையானதுதானா? விசுவாசத்தை 'வாழ்விற்கான வழி' என்பதற்குப் பதிலாக 'நீதிக்கான வழியாக' மாற்றுவது சரியா? நான் அவ்வாறே நினைக்கிறேன். தேவனுடைய மக்களை நீதி, விசுவாசம் மற்றும் ஜீவன் ஆகிய சொற்களின் மூலம் இந்த வசனம் அடையாளப்படுத்துவதை நாம் கவனிக்கிறோம்.

இந்த வாக்கியத்தை எப்படிப் புரிந்து கொண்டாலும், 'நீதிமான் பிழைப்பான்' என்பதையும் அதற்கு 'விசுவாசம் அவசியம்' என்பதையும் இரண்டு மொழிபெயர்ப்புகளும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. கேள்வி என்னவென்றால், விசுவாசத்தினால் நீதிமானானவன் பிழைப்பானா, அல்லது நீதிமான் விசுவாசத்தினால் பிழைப்பானா என்பதுதான். இரண்டுமே உண்மை அல்லவா?

நீதியும் வாழ்வும் ஆகிய இரண்டுமே விசுவாசத்தினால் உண்டாகின்றன. விசுவாசத்தினால் நீதிமானானவர்கள் விசுவாசத்தினாலேயே வாழ்கிறார்கள். விசுவாசத்தில் தொடங்கிய அவர்கள், அதே பாதையில் தொடர்கிறார்கள்.

இது 'விசுவாசத்தினால் விசுவாசத்திற்கு' என்ற தொடரோடும் ஒத்துப்போகிறது; இது கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை தொடக்கம் முதல் இறுதி வரை விசுவாசத்தினால் ஆனது என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

எனவே, எஃப். எஃப். புரூஸ் (F. F. Bruce) எழுதியது சரியென்றே நான் கருதுகிறேன்: "ஆபுகூக்கின் தீர்க்கதரிசனச் சொற்கள் பவுலின் பயன்பாட்டிற்கு இடமளிக்கும் வகையில் போதுமான பொதுவான தன்மையைக் கொண்டுள்ளன — அந்தப் பயன்பாடு, தீர்க்கதரிசியின் நோக்கத்திற்கு முரணாக இருப்பதற்குப் பதிலாக,

அவருடைய செய்தியின் மாறாத செல்லுபடியாகும் தன்மையை
வெளிப்படுத்துகிறது."³⁰

நினைவூட்டல் (தற்போதைய நிலை):

நாம் இதுவரை ரோமர் 1:14-17 வரையிலான பகுதிகளைப் பார்த்துள்ளோம்:

1. வசனங்கள் 14-15: நற்செய்தி உலகிற்கு நாம் செலுத்த வேண்டிய கடன்பட்ட நிலை.
2. வசனம் 16: நற்செய்தி என்பது வெட்கப்படக்கூடாத தேவ வல்லமை.
3. வசனம் 17: நற்செய்தியில் வெளிப்படும் தேவநீதி மற்றும் விசுவாசத்தின் முக்கியத்துவம்.

